Železnorudský zpravodaj

Uvnitř si přečtete: **Staví se cyklotrasy • Tipy na výlety • Lukostřelci v Železné Rudě • Opravy drobných památek • Bikepark prodlužuje • Odhalení památníku viníkům uschlých lesů • Cirkus Kellner • Polemika o /ne/bezpečné Šumavě • Kříž smíření na Zhůří • Jak hořel hotel Javor • Aktuální možnosti dotací • Okolo Železné Rudy a pravidelné rubriky**

MĚSÍČNÍK MĚSTA ROČNÍK XII ZÁŘÍ 2012 ZDARMA www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj

Děti jdou do školy

První školní rok v jejich životě začal 3. září těmto železnorudským prvňáčkům

Do 1. třídy základní školy k paní učitelce Janě Proškové 3. 9. 2012 nastoupili tito žáci a žákyně: Adéla Čechová, Tomáš Hanzlík, Tereza Koblasová, Agatha Lily Kopecká, Jan Lehký, Eva Nguyen Quynh Trang, Amálie Pospíchalová, Jiří Prachař, Nela Škývarová, Ondřej Vlach, Petra Zippererová. Všem prvňáčkům přejeme hodně školních úspěchů!!

Co bude řešit zastupitelstvo Železné Rudy?

Zářijové zastupitelstvo našeho města bude řešit nákup techniky na zimní údržbu cest a chodníků a také plán zimní údržby. Zhodnotí i dosavadní průběh velké investiční akce „Cyklostezky na Špičáku“ a bude znovu projednávat modernizaci sběrného dvora. Ten dosavadní už neodpovídá nárokům doby. Bude projednávána i žádost o dotaci na vodárnu ze Státního fondu životního prostředí, dále převody některých pozemků Ministerstva životního prostředí a Pozemkového fondu na obec (například cesta do lokality pod lanovkou na Pancíř). *rh-*

Jezero Laka, americký bizon a svařené víno

Tip na výlet

Podzim na horách má své kouzlo. Krásné babí léto, zářící slunce – je přece září – a nádherně zbarvené listy stromů. Někdy se ale počasí nepovede a jediné, na co máte chuť, je kratší procházka s vidinou voňavého svařáku. Tady je náš tip na podzimní výlet.

Obec Prášily leží 25 km jihovýchodně od Železné Rudy. Pokud přeje počasí, lze ji navštívit na kole. Cesta přes Debrník, Jezero Laka a Horní Ždánidla je dlouhá 20 km a patří ke středně těžkým trasám. Pokud je počasí nestálé a dny se krátí, je lepší zvolit dopravu autem nebo autobusem. Linka Železná Ruda – Prášily jezdí celoročně každý den.

Oblíbeným a snadno dostupným cílem je Prášilské jezero, ležící na úbočí Poledníku (tzv. Polední hory) ve výšce 1080 m. Je ledovcového původu, jeho hloubka se uvádí místy až 30 metrů a jezerní stěna ční do výšky 150 metrů. A právě tato stěna se v roce 1927 zřejmě stala osudnou jednadvacetiletému studentu pražské přírodovědné fakulty Ottokaru Karlu Kareisovi. Ten po pádu z příkré stěny při sběru kamenů v jezeře utonul a jeho otec zde nechal vystavět pomník s latinským nápisem. Nejsnáze se k jezeru dostanete z parkoviště nad obcí Prášily (0,5 km). Vyjdete po žluté značce, která po 2 km odbočí vlevo. Vy pokračujete širokou cestou stále dál, tentokrát po zelené. Po dalších přibližně 2 km dojdete na místo zvané Liščí díry, tam odbočíte vpravo opět po červené a k jezeru vám zbývá poslední kilometr. Pokud minete tuto odbočku, čeká vás přibližně po 3 km ve výšce 1315m vrchol Poledníku .

Po návratu do Prášil si nenechte ujít krásnou, v České republice nejvýše položenou botanickou zahradu (875 m). Zahrada

Pokračování na straně 13

Výstavba cyklostezek v plném proudu

Projekt Cyklostezky a cyklistické trasy na území Železné Rudy se dostal do fáze realizace. První cyklotrasy začíná u křižovatky za hotelem Karl ve směru k Černému jezeru a vede pod Šancemi k lanovce Sportovního areálu Špičák jako tzv. singltrek (úzká varianta cyklostezky). Další trasa začíná pod starou poštou na Špičáku (pod Špičáckým sedlem). Ta míří po pravé straně silnice až k hotelu Sirotek, tam se odklání a kolem penzionu Záva vede k žst. Špičák a dál směrem k Pizzerii U Michala. Zde odbočuje přes parkoviště Kaskády a povede souběžně se silnicí kolem Penzionu Aura a na křižovatku u Jezerky (mezi Špičákem a Železnou Rudou). Odtud v druhé fázi výstavby zamíří dál přes louku až k zadnímu železničnímu viaduktu u pohřebiště barabů. Tam se napojí na existující cestu a bude ukončena u nové přeložky komunikace č. II/190. V současné době se projednává projekt další fáze stezky pro pěší a cyklisty, která toto místo propojí až do Železné Rudy. Tato páteřní špičácká cyklostezka je vedena z velké části po nových komunikacích a je financována z dotace RPO NUTS II Jihozápad. Tato dotace je určena jen pro cyklostezky (pro chodce a cyklisty bez smíšeného provozu s motorovými vozidly). Na části trasy patří tato cyklotrasa mezi smíšené, protože vede po již existujících vedlejších komunikacích. To stavbu z finančního hledicka komplikuje. První část této cyklotrasy bude hotova do listopadu 2012, druhá část v blízkosti Železné Rudy bude předána do konce května 2013.

Další již vyprojektovaná cyklotrasa je plánována ze Sportovního areálu Špičák směrem k hotelu Čertova chata a dál k Jezerce, kde se napojí na již hotovou cyklotrasu. Termín možné realizace této druhé etapy ještě není znám.

V režii města se bude provádět také oprava veřejného osvětlení podél hlavní silnice zhruba od křižovatky pod Pizzerií U Michala směrem k rekreačnímu objektu Stella. *-rh-*

DOMOZA projekt

AKTUÁLNÍ MOŽNOSTI DOTACÍ
z Programu rozvoje venkova
nejen pro podnikatele v zemědělství a lesnictví a cestovním ruchu
(Příjem žádostí: 17.10.2012 – 23.10.2012)

- **na pořízení lesnické techniky:**
  - stroje a zařízení pro budování i údržbu lesních cest, stezek, chodníků, meloriací, hrazení bystřin apod.;
  - stroje a zařízení pro obnovu, výchovu a těžbu lesních porostů, na výrobu materiálů pro obnovu a výchovu lesních porostů
  (min. výměra lesního pozemku – 3 ha, výše dotace až 50%)
- **na výstavbu a rekonstrukci lesních cest** dále pak na **výstavbu a rekonstrukci zařízení upravujících vodní režim v lesích** (lesotechnické meliorace) a ostatních **infrastrukturálních objektů a zařízení sloužících lesnímu hospodářství**
  (min. šířka lesní cesty 2 m, výše dotace až 100%)
- **na výstavbu (či rekonstrukci) ubytovacího, stravovacího či sportovního zařízení**
  - výstavba malokapacitního ubytovacího (do 60 lůžek) či stravovacího zařízení, rekonstrukce, modernizace,
  - výstavba půjčovny sportovních potřeb a sportovních zařízení, rekonstrukce, modernizace, přestavba včetně oplocení (vnitřní i venkovní),
  - nákup vybavení pro malokapacitní ubytovací či stravovací zařízení (výpočetní technika, nábytek, elektrické spotřebiče…),
  (stravovací zařízení pouze jako součást ubytovacího, max. dotace 30 – 50% podle velikosti podniku)
- **na tvorbu a obnovu pěších a lyžařských stezek, hippostezek a dalších tematických stezek** (směrové, informační tabule, odpočinková místa)

Pro bližší informace kontaktujte společnost DOMOZA projekt Pražská 84/15, Plzeň,
na tel. **602 469 038** (Šárka Dolejšová – projektový manažer), či na mail:
dolejsova@domoza-projekt.eu
DOMOZA projekt s.r.o., Pražská 84/15, 301 00 Plzeň
Tel.: +420 725 005 891, E-mail: konvalinkova@domoza-projekt.eu

Lanovou dráhou na vrchol Špičáku až do konce října

Kromě rozšíření mnoha služeb, o kterých jsme vás již v Železnorudském zpravodaji informovali, se v letošním roce podařilo špičáckému Bikeparku rozšířit i provoz lanové dráhy.

Takto si budou mladí bikeři užívat špičáckého areálu až do konce října

Za chvíli se budou řítit z vrcholu Špičáku do údolí

Turisty i bikery bude tuto sezonu vozit lanovka na vrchol Špičáku až do konce října!

Na základě žádosti a následného stanoviska, vydaného Správou NP a CHKO Šumava, je provoz lanové dráhy prodloužen o víkendové jízdy až do konce října. Toto stanovisko je trvalé a umožňuje tak Sportovnímu areálu Špičák zahájit každoročně i letní provoz již o čtrnáct dní dříve, tedy 1. června.

Každodenní provoz bude letos ukončen 16. září, dále bude v provozu lanovka o víkendech v době od 9 do 17 hodin. O víkendech zde budou v provozu i všechny služby, tedy půjčovna kol, servis, sprchy, atd. Tratě bikeparku budou bez omezení, pro sestup z vrcholu Špičáku budou moci turisté využít modré turistické značky vedoucí po modré sjezdovce.

„Věříme, že prodloužení provozu využijí návštěvníci pro podzimní výlety, kdy se Šumava krásně mění. Očekáváme i zájem ze strany bikerů, kteří v minulosti mohli využít v tomto pozdějším období pouze sousední bikepark Geißkopf“, uvádí Vladimír Kasík, spolumajitel areálu na Špičáku.

Pozvánka na Retro sjezd

V soboru 16. 9. přijďte zavzpomínat na to, jak se jezdilo nejen na horských kolech dříve. V průběhu dne se uskuteční Retro závod ve sjezdu a dual slalomu a vše pak uzavře večerní Retro Party. P.Š.

Městská knihovna

Týden knihoven se blíží

Městská knihovna je otevřena pondělí, úterý a čtvrtek odpoledne, najdete ji v budově základní školy v přízemí. První říjnový týden je vyhlášen Týdnem knihoven. Tuto akci na podporu četby pořádá již 16. rokem Svaz knihovníků a informačních pracovníků. V naší knihovně bude v rámci této akce probíhat od 1. do 4. října registrace nových čtenářů zdarma, přijďte se tedy do knihovny podívat, získáte možnost půjčovat si po celý rok knihy zadarmo.

Děti opět usedly do školních lavic, častěji navštěvují i knihovnu. Tento měsíc si mohou nově půjčit Pohádky ovčí babičky, O chytré kmotře lišce, O víle Vodánce a bludičce Markétce, Karkulín je nejlepší, Káťa a Škubánek, Pidilidi nebo Pohádky pro malé neposluchy, které pomáhají řešit výchovné potíže. Mezi oblíbené knihy se jistě zařadí nová pokračování Šmoulové a vejce a Šmoulí polévka nebo Boříkovy lapálie Vojtěcha Steklače.

Pro dospělé jsou nově připraveny následující tituly:

Krvavé jahody Jiřího Kupky je skutečný příběh podle vyprávění české občanky Věry Sosnarové. Čtrnáctiletá Věra byla se svou matkou a mladší sestrou odvlečena do Sovětského svazu na nucené práce. Matka zahynula a obě sestry protrpěly dvacet let teroru a osobního ponižování v jednom z pověstných gulagů na Sibiři, v kolchoze a v průmyslových závodech.

Strhující drama ze současného Afghanistánu **Lovec draků**. Jeho autor **Khaled Hosseini**, kalifornský lékař, inspirován vlastními vzpomínkami vypráví příběh osudových zvratů, jimiž jeho hrdina Amír prochází od dětství na cestě k dospělému zmoudření nejprve za mírových posledních let afghánské monarchie a poté za sovětské válečné okupace, na útěku z vlasti a při hledání nového života v emigraci. Události těžko pochopitelné krutosti i bezmezné oddanosti a očistné lásky se v tomto bravurně napsaném románu střídají bez sentimentu, bez jediného zbytečného slova. Svou opravdovostí zasáhl čtenáře ve více než padesáti zemích světa a v milionových nákladech stále zůstává hlavní literární událostí knižních žebříčků. Podle knihy byl natočen i úspěšný film.

Hudba je námětem novely **Paula Adama Paganiniho duch**. Autor představuje výrobce a opraváře houslí Giovanniho Castiglioniho z Cremony. Tajemství se týká houslisty a skladatele Paganiniho, jehož virtuozita a smělost poskytuje Paulu Adamovi bohatý materiál k pobavení a poučení čtenáře. V knize Paganiniho duch Gianni Castiglione a Antonio Guastafeste – jeho přítel a detektiv – objasňují záhadná úmrtí v tomto napínavém příběhu o lásce, klamu a chamtivosti.

Detektivní příběh **Člun v mlze**, který napsal **Vítězslav Welsch**. Řeka na konci léta přináší různá překvapení. Ovšem stará pramice, do které je ocelovými hřeby přibit mladý muž, přece jenom nepřipluová mlžným ránem každý den. To ví i Bedřich Mráček, policista z Devítky, který má řešení podobných případů v popisu práce.

Inna Rottová napsala detektivku **Vidiny popletené tlumočnice**. Další z detektivních příběhů, které řeší tchyně majitele soukromé detektivní kanceláře Jana Brodská. Tentokrát řeší záhadu mrtvého muže, kterého ve svém hotelovém pokoji objevila tlumočnice Renata Gruberová. Jeho tělo však před příjezdem policie beze stopy zmizí. Případ vypadá beznadějně, protože všichni kolem prohlašují, že žádná mrtvola v hotelu nebyla a že to jsou jen vidiny unavené a popletené tlumočnice.

Ve svém novém románu **Zabijáci** líčí **John Connolly** dramatické a dobrodružné osudy Louise a Angela, nerozlučné dvojice, kterou mimo jiné spojuje profesionální zločin. Tentokrát se však tito dávní přátelé soukromého detektiva Charlieho Parkera stanou z lovců překvapivě sami pronásledovanou kořistí. Při honbě za ruskou mafií specializující se na obchod s lidmi se totiž oni sami ocitnou v zapeklité, a hlavně smrtelně nebezpečné situaci. Kdo však ve skutečnosti stojí v pozadí honby na Louise a Angela, kteří už zatoužili skončit s kariérou profesionálních zabijáků?

Desátý dar je historický milostný román **Jane Johnson**. Julia dostane na rozloučenou od svého milence starou knihu o vyšívání. Mezi vzory se skrývají ručně napsané poznámky, které představují deníkové záznamy devatenáctileté dívky Catherine ze 17. století, která sní o kariéře umělkyně. Po nájezdu pirátů se stane zajatkyní na lodi plující do Maroka, kde má být prodána do otroctví. Julie je rozhodnuta, že musí o Catherine zjistit více, a proto se vydá po jejích stopách do Maroka.

Historický román **Edith Felber Královna snů**. Francouzská princezna Isabela je jako dvanáctiletá provdána za anglického krále Eduarda II. Krásný mladík se jí zpočátku jeví jako vysněný šlechetný rytíř, postupně však dívka procitne do hořké reality. Král ji zanedbává a nechá se ovládat svým ctižádostivým milencem. Isabela se rozhodne jednat, ale musí postupovat ostražitě. Je totiž mnoho těch, kdo se chystají královskou rodinu zničit.

Dále si můžete v knihovně vypůjčit knihu o **Galapágách** plnou krásných fotografií **Dany Smržové a Stanislava Hořínka**, kteří ji věnovali místním čtenářům, knihu pozitivního myšlení **Rhondy Byrne Moc** nebo **životopisy Jindřicha Plachty, Růženy Šlemrové** nebo **Tori Spelling**.

Těším se na vás v knihovně.

Martina Najmanová

Jubilea září 2012

Blahopřejeme zářijovým jubilantům:
p. Jozef Šálek, Železná Ruda
p. Milada Weberová, Železná Ruda

Zároveň blahopřejeme našim spoluobčanům nad 80 let, kteří v měsíci září oslaví své narozeniny:
p. Milada Ferenčuková, Železná Ruda
p. František Zelenka, Pamferova Huť
p. Jiří Bárta, Špičák
p. Karel Hrdina, Železná Ruda

Všem přejeme pevné zdraví, hodně radosti a spokojenosti a do dalších let jen to nejlepší.

Sociální komise

Poděkování • Poděkování • Poděkování • Poděkování

Městský úřad Železná Ruda, Správní odbor děkuje rodině Štěpána Štufky – restaurace LAKA v Železné Rudě za vstřícnost a umožnění odebírání obědů pro důchodce i o letošních letních prázdninách. Stravování tak bylo zajištěno v době, kdy byla školní jídelna uzavřena. Všichni strávníci byli nadmíru spokojeni. Děkujeme.

Městský úřad Železná Ruda, Caroline Zahradníková

Nekrolog paní Blaženka

Drobnou, vlídnou a usměvavou jsme ji ještě před deseti lety potkávali v Železné Rudě. Ve zdejší škole učila od začátku roku 1946, uváděla do tajů učení především prvňáčky a mnozí dnes už dospělí si jistě s láskou připomenou její mateřskou laskavost a trpělivost. Často vzpomínala na své začátky na málotřídkách Klatovska a Sušicka, v jejichž třídách se mnohdy sešlo i na 70 dětí. Na podzim v 70. roce odešla na zasloužený odpočinek, i když potom ještě nějaký čas a krátkodobě ve škole vypomáhala. Později také hlídala malé děti, starala se o dům (dnes prodejna proti Café Charlotte), pracovitost a elán ji neopouštěly, až se člověk musel divit, kde se to v té drobné postavě bere. Těžkou životní ranou pro ni byla ztráta dcery Jitky, dětské lékařky. A nejen v této situaci, ale po celý život jí byla oporou a útěchou víra v Boha. Paní Blažena Toušová zemřela domově důchodců v Plzni 27. 8. 2012 ve svých 97 letech. Vzpomeňme s vděčností na tuto ženu!

Lidmila Kovácsová

✎ Z P R Á V Y Z M A T E Ř S K É Š K O L Y ✎

V pondělí 3. září 2012 začal nový školní rok 2012/13 i v MŠ. Celkem 79 dětí je rozděleno do tříd:

Čmeláci od 2,5 roku do 4 let s p. učitelkami Lídou Chalupskou a Mílou Hájkovou první den v novém prostředí zvládli v pohodě. Překvapili všechny, jak jsou šikovní, nepláčí – do MŠ už patří!

Broučkové od 4 do 5 let se sešli ve třídě u vedoucí paní učitelky Marty Windsor a paní učitelky Moniky Najmanové. Po prázdninách přišly všechny děti za kamarády do známého prostředí, a tak u Broučků bylo veselo – zpívalo se, tančilo …..

Nejstarší děti v MŠ v letošním školním roce jsou Sluníčka, kde je plná třída předškoláků od 5 do 7 let. S p. učitelkami Miluškou Amortovou a Olgou Myškovou se ani chvilku nenudily. Ve třídě je přivítaly vlaštovky, které jim přinesly mnoho nových úkolů i zábavy, a slíbily dětem zajímavý poslední rok ve školce.

A už další pondělí se máme na co těšit: přijede do mateřské školy naše oblíbené divadlo, které dětem zahraje pohádku „O zlomyslné víle“.

Přejeme dětem i rodičům, aby se jim u nás v mateřské škole líbilo a každý den chodili rádi a s úsměvem. *Míla Hájková*

Těšíte se na prázdniny

rozhovor s ředitelem školy Ctiradem Drahorádem

Tato otázka asi při pohledu na kalendář překvapí . Ale dobrá zpráva pro školáky! První prázdniny letošního školního roku vás čekají již v říjnu. Jmenují se „podzimní“ a užijete si je 25. a 26. října.

Na otázky, týkající se nejen prázdnin, ale především nastávajícího školního roku 2012/2013 odpovídal Ctirad Drahorád, ředitel Základní školy Karla Klostermanna v Železné Rudě.

Těší se ředitel po prázdninách do školy ?

To je velice těžká otázka. Léto je krásné roční období, zejména pro vyznavače slunce, cyklistiky a horské turistiky. Začátek školního roku je velmi náročný pro všechny zúčastněné, tj, učitele i žáky. Ředitel školy to vše musí ve spolupráci s ostatními pracovníky školy zorganizovat a školu po prázdninách zprovoznit. Takže odpověď na otázku. Jsem smutný, že končí léto. Na práci ve škole s kolegy a žáky se těším. Ředitelování je nesnadná činnost, která je ovšem nutná.

Kdy pro ředitele začíná příprava nového školního roku?

Kdybych použil ustálené kliše, že hned po rozdání vysvědčení, tak bych si vymýšlel. Pár dní na odpočinek musí být. Rychle uzavřít starý školní rok, vyřídit administrativu a uklidit kancelář a vzhůru do nového školního roku! Jinak probíhá ve škole činnost neustále. Plánuje se přidělení úvazků a předmětů učitelům na nový školní rok, objednávají se učebnice a zejména se promýšlí financování školy. Během prázdnin probíhají drobné opravy a malování. Letos školníci vymalovali obě školní kuchyně a pracovníci služeb města dokončili úpravu chodníku u školního hřiště.

Chystají se v tomto školním roce nějaké personální změny?

Použiju fotbalovou mluvu. Do dalšího zápasu nastupuje stejná sestava.

Na jaké novinky se mohou těšit žáci?

V průběhu školních prázdnin se podařilo vybudovat úplně novou počítačovou učebnu, kde je 21 pracovišť. Počítačovou techniku škola pořídila z projektu Peníze EU školám. Montáž elektronické sítě je zaplacena z prostředků města. V příštím čísle vážené čtenáře Železnorudského zpravodaje seznámím s radostmi a starostmi projektu EU.

Jaké budou počty žáků?

Předpokládám, že ztráty (odchod deváťáků, odstěhování) budou vyrovnány příchodem žáků první třídy a novými žáky. Počet žáků bude tedy stejný jako vloni. To je pro školskou organizaci nevýhodné pro financování ze státních zdrojů. Chybí nám asi deset žáků (psáno 31. 8. 2012), abychom se dostali na minimální počet žáků úplné školy. Radost mám z velkého počtu (79) zapsaných dětí v mateřské škole, kde učitelky připravují velké doplnění školy o nové žáky už na příští školní rok.

Jaká bude nabídka mimoškolních aktivit pro žáky?

Pro žáky školy připraví učitelé a ostatní vedoucí zájmových útvarů širokou nabídku kroužků, jak sportovních, tak uměleckých. V nabídce nebude opět chybět výuka hry na hudební nástroje nýrské umělecké školy. S úplnou nabídkou všech aktivit se žáci a jejich rodiče seznámí ve školních informacích nebo na www stránkách školy: zszeleznaruda.maleskoly.info.

Rozhovor: Pavlína Šebestová

Agatha Lily Kopecká a Petra Zippererová (v 1. lavici zleva) a Eva Nguyen Quynh Trang (ve 2. lavici) se zájmem zkoumají učební pomůcky

Starosta Železné Rudy Michal Šnebergr a ředitel školy Ctirad Drahorád při prohlídce nově vybavené učebny informatiky

Třídní učitelka Jana Prošková (vlevo), starosta města Michal Šnebergr (uprostřed) a ředitel školy Ctirad Drahorád (vpravo) vítají ve škole 11 šikovných prvňáčků

Pomoc lidem na Železnorudsku a v celém regionu je prioritou

Na základě článku (Ne)bezpečná Šumava, který byl otištěn v Železnorudském zpravodaji v čísle 7/2012 na str. 27 v rubrice Čtenáři nám píší, bychom rádi také vám, obyvatelům Železné Rudy a okolí, přiblížili jakožto krajská záchranná služba zapojení takzvaných First responderů v systému poskytované neodkladné péče. First responderem jsme po vzoru civilizovaných států (Amerika) označili právě Horskou službu a strážce Národního parku Šumava proto, že kromě běžných činností, které poskytují, jsou navíc schopni zajistit díky tomu, že disponují znalostmi v oblasti akutní medicíny a první pomoci, péči v oblasti, kde je nemožnost danou lokalitu osadit stanovišti záchranné služby díky velkým finančním nárokům na provoz.

Zdraví je jednou z priorit a cenností, které lidé obecně mají. Přestože si často sami ani nevědomky neuvědomujeme důležitost pevného a kvalitního zdraví, přesto je právě zdraví jedním z artiklů, o nějž je nutné tak se vší vážností pečovat. A tohle platí zvláště v situacích, kdy právě zdraví je zcela náhle narušeno nenadálými obtížemi, kdy je nezbytná včasná dostupnost kvalitní zdravotní péče. Z tohoto důvodu se tak právě záchranná služba rozhodla zapojit do poskytované péče právě přítomné First respondery - záchranáře z Horské služby, která působí v oblasti Šumavy a stejně tak i strážce Národního parku Šumava, kteří již ze své podstaty činnosti mají, stejně jako horští záchranáři, k dispozici potřebnou techniku k poskytování předlékařské první pomoci na kvalitnější úrovni. Důvodem k tomuto kroku byla skutečnost, že právě oblast Šumavy je jedním z míst, kde je dosti problematické dosáhnout nemocného či zraněného člověka v co nejkratším možném časovém horizontu tak, aby se předešlo následným zdravotním – často smrtícím – komplikacím. Toto je nezbytně důležité v případech, kdy dochází u nemocné osoby k selhávání životních funkcí a každá minuta je rozhodující! V tomto směru tak obě organizace, jak Horská služba, tak i Správa národního parku sehrávají klíčovou roli coby blízkých spolupracovníků záchranné služby.

Je bohužel smutné, že ve světle těchto argumentů si autor názoru (pseudonym Jan Šumavský, pozn. red.) dovolil vyslovit ortel o plýtvání finančních prostředků při záchraně lidských životů. Je třeba si uvědomit, že v jakékoliv civilizované a moderní společnosti je lidský život, jeho ochrana a potažmo záchrana, považována za jednu z prioritních záležitostí a to bez ohledu na finance, natož plýtvání. Také v tomto duchu vznikla spolupráce právě s horskými záchranáři a strážci parku ve snaze umožnit vám, obyvatelům Železnorudska, dosažení včasné a kvalitní pomoci předtím, než na místo přijedou záchranáři krajské záchranné služby, kteří budou v započaté péči pokračovat. Díky této propojenosti se přece jen velkou měrou zkvalitní zdravotní péče a vězme, že i snížení zbytečné úmrtnosti.

Pokud bychom měli, coby veřejnost, diskutovat nad plýtváním penězi, je nutné se především zaměřit na ty směry, kde k plýtvání dochází. Vezměme si, že kupříkladu doposud nejsou řádně stíháni ti, kteří zneužívají linky tísňového volání, kdy na smýšlená místa tragédií vyjíždějí desítky záchranných vozů, dále pak lidé pod vlivem alkoholu a drog, kteří systematicky obtěžují zcela bez zjevného důvodu prakticky celý záchranný systém, a to dokonce často opakovaně. Takto bychom mohli pokračovat dále a dále… Nic to však nemění na tom, že v tomto případě se o plýtvání – jak popsal autor názoru – nemůže hovořit, neboť záchrana člověka, který je stižen kupříkladu poruchou životních funkcí v horách nebo kdesi na samotě, kde je dojezd záchranné služby ztížen a naopak doplněn zásahem „každého“, kdo je místu nejblíže a znalým první pomoci, je přeci jen věcí nikoliv ekonomickou, ale lidskou. Život a poskytnutí včasné péče – úkonu zachránit někoho – nelze přepočítávat na prostředky a finance. Pokud dospějeme k těmto argumentům a lidský život budeme přepočítávat na prostředky, dostáváme se do zcela jiné doby, v níž ztrácí smysl existence záchranných služeb, policie, hasičů a dalších podobných institucí.

Zdravotnická záchranná služba Plzeňského kraje si doposud cenila této skvělé spolupráce mezi těmito First respondery a jimi, v tomto duchu proto bude úzké vedení nadále jednat se zástupci těchto dvou organizací, a to již z důvodu zabezpečení péče a spolupráce při jejím poskytování v oblasti Šumavy.

Roman Sviták
ředitel ZZS Plzeňského kraje
Michal Šebek
manažer vnějších vztahů ZZS Plzeňského kraje

Roman Sviták, ředitel ZZS Plzeňského kraje

Poznámka redakce: *Jsme velice rádi za tento kvalifikovaný názor. Dovolím si však upozornit na fakt, že za celou téměř pětiletou dobu svého působení v pozici mluvčího Správy NP a CHKO Šumava jsme prakticky na každé poradě vedení slyšeli, že strážci NP jsou nesmírně pracovně vytíženi, že je jich málo, že jejich úseky jsou příliš velké a že nemohou zabezpečovat mnohdy ani ani ty činnosti, které vycházejí z jejich základního popisu práce. Z tohoto důvodu se několikrát za dobu mého působení na správě parku rezignovalo na sledování turistů, kteří dopochodovali do NPŠ zakázanou cestou přes hraniční přechod Modrý sloup. Prostě nebyla k tomu lidská kapacita. Proto jsme rádi, že situace se změnila a že Správa NP a CHKOŠ dává nyní před nadbytečným kontrolováním turistů přednost zdraví lidí. To je z našeho úhlu pohledu opravdu chvályhodné.*

Radovan Holub

Co překvapilo Němce při návštěvě Prášil?

Delegace z bavorské obce Lindberg navštívila šumavskou obec Prášily. Bylo to sice už v květnu, ale stejně je zajímavé přečíst si, co Němce v obci zaujalo (viz Dorfbladl – Informationen aus der Gemeinde Lindberg 6/7 2012). Předně srdečné přivítání od starosty Libora Pospíšila. Za druhé: v okolí obce jsou jen lesy, louky a hory, ale nepasou se tu krávy, nejsou tu žádné tradiční statky, ani tu nežijí lidé – hospodáři. Za třetí je překvapila dobře vybudovaná síť cyklotras, například na Dobrou Vodu a k Prášilskému jezeru. Za čtvrté zalitovali, že dříve tu byly školy, policie, lékař a kostel, ale pak obec přešla do Vojenského újezdu a Vojenského výcvikového prostoru Dobrá Voda, vylidněné domy se staly cílem cvičných útoků dělostřelectva. Vyrabovaný kostel byl v 60.letech předělán na kulturní dům a posléze v roce 1979 vyhozen do povětří. Za páté je překvapilo, že Prášily se po pádu zdi v roce 1989 už nepodařilo znovu osídlit, takže se staly čistě turistickým střediskem. A za šesté, že v obci už nebyl obnoven ani kostel, ani škola, ani hřbitov. „Zato je tu mnoho penzionů, hostinců a pošta,“ konstatovali Němci. Pak obdivovali chatu Rovina nad Dobrou Vodou, vystavěnou na místě, kde dřív stával seník. „Jídlo bylo výborné a pivo ze Strakonic sedlo,“ komentovali. Němci na závěr prohlásili, že kontakty s českými obcemi budou dál prohlubovat.

-rh-

Kříž smíření ve Zhůří u Železné Rudy

Odhalení a posvěcení v sobotu dne 15. 9. 2012 v 10.00 hod. ve Zhůří u Železné Rudy

Bude vytvořen z pásů ocele, vysoký 2 m, tak, aby vnitřní prostor, který bude mít také tvar kříže, zůstal prázdný. Posvěcením kříže smíření bude posvěcena jak ocelová konstrukce kříže, tak vnitřní prostor. Kříž symbolizující smíření tedy bude toto nešťastné místo posvěcovat navždy, i poté, kdy už jeho viditelná část nebude existovat. Po vybudování kříže plánujeme následně při slavnostních příležitostech přikládat k bokům kříže kvádry z kamene nebo litiny, do kterých budou vloženy drobné artefakty z míst, kde bylo v minulosti pácháno zlo. Do prvního z těchto kvádrů, na kterém bude kříž stát, plánujeme vložit kousek ostnatého drátu z plotu, který kdysi odděloval naši vlast od svobodného světa.

Dárce příspěvku na výstavbu kříže bude mít možnost po dohodě umístit do kvádru jím určený artefakt. Na příslušném kvádru může být též umístěna tabulka s patřičným textem.

Cesta smíření Zhůří

Při osvobozování Šumavy padla dne 5. 5. 1945 jednotka vojáků 90. pěší divize americké armády do nastražené léčky v obci Zhůří u Železné Rudy na Šumavě. Po napadení přešli Američané téměř okamžitě do protiútoku. Výsledkem tohoto střetnutí bylo 10 padlých a 10 zraněných amerických vojáků a 24 padlých a 76 zajatých příslušníků Německého školního praporu a Hitlerjugend. Po několika měsících byla z obce velká část našich spoluobčanů násilím vyhnána. Jejich kolektivní vinou byla jejich příslušnost k německé národnosti.

V dubnu roku 1952 byla obec Zhůří během několika hodin vystěhována. Bylo rozhodnuto, že zde bude nový vojenský prostor. Podle vyprávění posledního kněze bylo možné po odsloužení ranní mše z kostela odnést pouze to, co kněz unesl v rukou. Následně byla obec v novém vojenském cvičišti vybrána za cílovou plochu pro těžké zbraně. Jediné, co bylo možné po zrušení vojenského prostoru poznat, byly velmi nezřetelné obrysy základů bývalého kostela. V roce 1999 postavili bývalí obyvatelé obce Zhůří ve spolupráci s obcí Hartmanice v blízkosti bývalého hřbitova kapličku. Na kapličku k úctě všem padlým umístili pamětní desku. Každý rok se tady setkávají, aby společně oslavili „svou pouť“. 8.7.2000 byl nedaleko kapličky odhalen pomník padlým vojákům americké armády. Pomník byl výsledkem snahy skupiny přátel, za patronace tehdejšího OÚ Klatovy a měst Hartmanice a Klatovy. Deset padlých amerických vojáků na jednom místě byl největší počet padlých na jednom místě v porovnání s celou tehdejší ČSR. Nelze se tedy divit, že odhalení pomníku se účastnil i tehdejší velvyslanec USA v ČR. Většina ze skupiny přátel, která stavbu pomníku v roce 2000 organizovala ve spolupráci s městem Hartmanice, se i nadále v termínu kolem svátku Dne nezávislosti schází u pomníku, aby spolu s dalšími občany vzpomněla na ty, kteří 5.5.1945 ve Zhůří, a nejenom tam, padli.

Když budeme hledat místa, kde se soustředilo v minulosti zlo ve své koncentrované podobě, určitě Zhůří nemůžeme vynechat. Vždyť oběťmi tohoto zla nebyli jenom vojáci osvobozující Šumavu od nacistického zla, ale i zfanatizované děti. Následně pak lidé staletí obývající tato místa a po nich i noví obyvatelé. Jsme přesvědčeni, že znakem našeho budoucího normálního života bude i to, že se návštěvník těchto míst tady vždy zastaví se smutkem a pohnutím. Sice bude o smutných událostech mluvit a diskutovat, ale výsledkem bude smíření. Rozhodli jsme se proto ve spolupráci s městem Hartmanice a návštěvníky pietní vzpomínky u pomníku padlých vojáků, kteří tento záměr podpořili, vybudovat „Cestu smíření“ mezi pomníkem a kapličkou a zasadit do země vedle této cesty, přibližně v její polovině, „Kříž smíření“. Touto myšlenkou chceme navázat na staletou tradici našich předků, kteří i takto bojovali se zlem.

Za sdružení „Cesta smíření“
Kamil Kosturik, Horažďovice

Pomník padlým americkým vojákům z 2. světové války na Zhůří je každoročním místem pietní akce

Klostermann by se divil

Všichni máme dozajista v živé paměti nepochopitelné loňské zrušení zdejších oblíbených poboček ČSOB a záhy i České spořitelny. Zůstali jsme odkázaní na pár bankomatů . Aby toho náhodou nebylo málo, bankomat ČSOB v únoru 2011 změnil místo, a tudíž i svou adresu. A co se nestalo! Na výpisech železnorudských občanů, kteří vybírají hotovost právě z tohoto bankomatu, se od té chvíle začalo s železnou pravidelností objevovat záhadné Kostrmanovo náměstí.

Když k tomu došlo poprvé, myslela jsem, že mě jen šálí zrak. Přešla jsem to, zasmála se a napjatě čekala, kdy se něco změní. Chybička se holt vloudí a tiskařský šotek si přes všechny snahy rád zařádí, budiž. Na postu úřednice, starající se o klienty ze Železnorudska, se mezitím stihly vystřídat hned dvě, avšak náprava ani o jednadvacet měsíčních výpisů později nenastala. Přitom televize nás často přímo masíruje filmy a seriály z právnického prostředí, v nichž se důmyslní advokáti chytají sebemenších drobností za účelem zpochybnit důkazy předložené protistranou. Co kdyby se zrovna někdo z nic netušících železnorudských klientů potřeboval danými výpisy podobně prokázat a byly by mu pomyslně vmeteny do tváře jako neplatný cár papíru?

Navíc mi začalo být zaníceného šumavského spisovatele líto. Tolik krásných knih o Šumavě napsal a i místní škola je podle všeho jedinou v celé republice, jež se po něm jmenuje. Zkrátka mi došla trpělivost a zvedla jsem telefon. Záležitost přes linky doputovala až k vedoucí klatovské pobočky. Optimisticky laděným hlasem mi sdělila, že omyl ihned napraví. Tak se těším na další výpis.

Tipuji, že úředníci jsou za svou práci jistě slušně ohodnoceni a mají přinejmenším středoškolské vzdělání. Pokud snad na základní škole o známém spisovateli nic neslyšeli, na škole střední pak určitě. A o těch z regionu to platí dvojnásob.Vždyť Karel Klostermann v letech 1858 – 1861 studoval právě na gymnáziu v Klatovech. Při své tvorbě sice občas sahal po jiných jménech, a to po svém druhém jménu Faustin nebo přízvisku Doubravský, ale stejně by se asi hodně divil, jakého dalšího „pseudonymu“ se mu 89 let po jeho smrti dostalo. *LCK*

Výpis z účtu jako důkaz

Oprava sakrálních památek

Zajímavou akcí je oprava pomníčků a drobných sakrálních památek v Železné Rudě, Špičáku a v Hojsově Stráži. Jde o celkem sedm křížků, božích muk a pomníčků, které mají historickou hodnotu, ale v minulosti byly zdevastovány nebo ukradeny. Jde například o památník legionářů a výročí vzniku samostatné Československé republiky nebo o sakrální křížek ve Sklářské ulici, kde byl v minulosti odcizen. Další pomník se nachází u Jezerky, ten je věnován obětem 1. světové války z řad občanů obce Špičák. Byl opraven a přemístěn na nové, důstojnější místo. Boží muka blízko Café Restaurant Avalanche na Špičáku byla postavena jako náhrada za zničené křížky v okolí. Jde o historická boží muka, která jsou odborně vyčištěná a opravená. Dále jde o pomníček obětem 1. světové války v Hojsově Stráži, kde bylo opraveno oplocení. V Hojsově Stráži byly rovněž opraveny dva křížky u komunikace č. II/190. Budeme-li u křížků myslet na poslední věci člověka, můžeme zmínit i to, že se bude v režii města opravovat zeď městského hřbitova a budovat stezka nazvaná Pohřební místa Železné Rudy. Na místech bývalých pohřebišť budou stojany s historickými daty.

-rh-

Boží muka od plzeňského kameníka Chlupsy jsou opravdovou ozdobou Špičáku

Nově upravený pomník padlým z 1. světové války v Hojsově Stráži

Nově zbudovaný pomník obětem 1. světové války čeká ještě na odhalení

Na skok do Bavorska

Luzný aneb záleží na úhlu pohledu

Vydáte-li se na Luzný po tak zvané Sommerweg a na cestě tam odbočíte vpravo nebo při té zpáteční naopak vlevo, dostanete se na naučnou stezku. Krátký okruh o délce cca 400 m ozvláštňuje humorný obrázek z roku 1997. Rozhodně stojí za pohled, jelikož naprosto přesně vystihuje neúprosný boj o Šumavu, jenž právě v současné době graduje a vrcholí. Jak se přesvědčíte níže, téměř vždy záleží na úhlu pohledu. Snad proto se nedá u spousty věcí přesně určit, kdo má vlastně pravdu. Co se líbí jednomu, nemusí druhého ani v nejmenším uvádět v nadšení. A je úplně jedno, o co v tu chvíli běží. Pokud jde o Šumavu, v reálu tomu odpovídá například tématická historka přímo z Luzného. Zatímco trojice Němců se při pohledu na tamější suché stromy chytala za hlavu s doprovodným slovem „Katastrophe“, český lovec beze zbraní se svým fotoaparátem neustával ve fotografování krás barevného, sluncem zalitého podzimního dne, kdy mu i ty suché stromy v odlesku slunečního svitu připadaly podivuhodně bílé a krásné.

S nápadem podle karikatury H. Haitzingera přišel Hannes Burger. Umíte-li německy, nejspíš si doprovodný text přeložíte sami. Jinak vězte, že je zde psáno:

To je budoucnost našeho lesa!
Přijde na úhel pohledu!
Zažít přírodu v její dynamice/dramatice v lese – Národním parku
Pochopit les v jeho nezkrotné formě

LCK

Tip na výlet

Luzný aneb záleží na úhlu pohledu

Šumavští senátoři píší předsedovi Evropské komise

Kauza Šumavy se dostala do nejvyšších pater politiky, dokonce nejenom u nás, kde ji řeší i prezident republiky Václav Klaus. Šumavští senátoři Jiřina Rippelová a Tomáš Jirsa napsali v červenci 2012 dopis předsedovi Evropské komise José Manuelu Barrosovi v reakci na dopis komisaře pro životní prostředí Janeze Potočnika. Potočnik se vložil do sporu o kácení kůrovcem napadených stromů v lokalitě Na Ztraceném u Modravy. Komisař je znepokojen tím, co se podle jeho názoru na Šumavě pod současným vedením národního parku děje, a oficiálně požádal o nápravu. Dopis Potočnik zaslal 14. června českému ministrovi životního prostředí Tomáši Chalupovi. „Evropská komise obdržela znepokojující důkazy o tom, že opatření přijatá z fytosanitárních důvodů minulý rok významně zasáhla chráněné druhy, které na místě žijí, zvláště tetřeva hlušce, a způsobila podstatný úpadek smrkového lesního biotopu," stojí mimo jiné v dopisu. „Naléhavě vás tedy žádám, abyste zastavil velkoplošné kácení v národním parku Šumava," napsal eurokomisař Chalupovi. Podle svých slov nemůže Potočnik vyloučit, že navrhne Evropské komisi, aby vůči ČR přijala právní opatření kvůli porušení směrnic.

Senátoři ve svém dopise zdůrazňují, že znají lokální problémy lidí i přírody. „Jsme v kontaktu nejen s obyvateli Šumavy a místními starosty. Naše volební obvody zahrnují přibližně 240 000 obyvatel Jihočeského a Plzeňského kraje. Zabývali jsme se tématem budoucnosti Šumavy dlouhodobě a věc jsme diskutovali s občany, místními experty a vedením správy NP a CHKO Šumava." Senátoři Barrosa upozorňují, že v České republice probíhá dlouholetá veřejná i expertní diskuse o šumavském problému a že loni bylo konečně připraveno řešení, které přijalo jak Ministerstvo životního prostředí, tak vedení správy NP a CHKO Šumava, oba regiony a všechny šumavské obce. Senátoři zdůrazňují, že přestože bylo po dlouhé době dosaženo konsensuální řešení, tak si některé nevládní organizace stále stěžují, a to dokonce i na Evropské komisi. „Dopis komisaře Potočnika byl zveřejněn v českých médiích ještě než byl doručen na Ministerstvo životního prostředí," kritizují senátoři praxi nevládních organizací, které vynášejí interní materiály a snaží se tak ovlivňovat názorovou hladinu veřejnosti ještě než je vydáno oficiální stanovisko. Senátorům také vadí, že úředník Evropské komise hrubě zasahuje na základě přání lobbyistických skupin do demokratického procesu, který se dlouho připravoval na vládní, regionální i lokální úrovni. (Pozn. red.: komisař Potočnik vysílá ve dnech 13. a 14. 9. do NP Šumava delegáty Evropské komise, kteří se mají seznámit se situací v NP Šumava a eventuálně navrhnout sankce proti ČR).

Šumavští senátoři se domnívají, že poprvé po několika letech se řediteli správy NP a CHKO Šumava Janu Stráskému podařilo získat důvěru místních obyvatel, právě tak jeho nástupci Jiřímu Mánkovi. To je bezesporu velký úspěch. Jsou přesvědčeni, že žádné řešení šumavského problému není dobré, pokud s ním nebudou souhlasit místní obyvatelé a šumavské obce. Stále větší počet turistů a návštěvníků Šumavy je nespokojen, že uměle vysazený šumavský les velkoplošně usychá pod heslem „ponechme přírodu přírodě". Ekologické organizace se navíc snaží zabránit vstupu lidí do mnoha oblastí Šumavy s odvoláním na ohroženou populaci tetřeva a na koncepci tzv. Divokého srdce Evropy, která nikdy nebyla oficiálně přijata. Těžko lze například vysvětlit, proč ekologové pomocí obstrukcí znovu v tomto roce zabránili návštěvníkům Šumavy v průchodu historickou stezkou Luzenským údolím u Modravy k hraničnímu přechodu Modrý sloup a upřednostnili jinou neoficiální stezku, kde se podle expertního posouzení vyskytuje mnohem víc tetřeva než v Luzenském údolí. Z bavorské strany na Modrý sloup přitom cesta vede a je pro turisty otevřena. Podle šumavských senátorů se experiment se Šumavou, řízený ekology z Prahy a Bruselu, zcela vymkl kontrole a povede ke zkáze hodnot charakteristických pro Šumavu. „Proto se spolu s vedením správy NP a CHKO Šumava musíme snažit o rozumné řešení," dodávají senátoři.

podle reginálního tisku a TZ senátorů Jiřiny Rippelové a Tomáše Jirsy

Uschlá Šumava

Svaz obcí Národního parku Šumava:

Správa parku by neměla pykat za chyby bývalého vedení

Šumavský národní park dostal skoro půl milionovou pokutu. Česká inspekce životního prostředí tak ohodnotila postup správy parku v letech 2010 a 2011. Je politováníhodné, že tato vysoká pokuta za chyby bývalého vedení Správy NP a CHKOŠ přichází v době, kdy se park potýká se snižujícím se rozpočtem.

Kauzu rušení tetřeva již jednou projednával Nejvyšší správní soud a z jeho rozhodnutí z 15. 12. 2010 vyplývá, že: „populace ptáků nejsou ohroženy rušením vznikajícím pohybem lidí v jejich blízkosti". Z dostupných dat ani nevyplývá, že by počty ptáků klesaly a že by docházelo k ohrožení populací tetřevů.

Obce vítají, že došlo k zastavení kůrovcové kalamity a podporují v tomto směru nové vedení parku, které postupovalo v souladu se zákonem. Svaz obcí Národního parku Šumava vnímá uloženou pokutu jako účelovou a předpokládá, že se Správa odvolá.

Představitelé obcí chtějí zejména nastolení jednoznačných pravidel, které kromě ochrany přírody také zajistí podporu rozvoje území a turistiky, která je pro mnoho obyvatel jediným zdrojem příjmů.

„Podkladem pro nová pravidla by mohla být dohoda téměř dvouletého jednání u kulatých stolů mezi představiteli obcí, krajů, ministerstva a ekologickými organizacemi", říká Jiří Hůlka, předseda Svazu obcí NPŠ, „neboť již samotná existence NP Šumava omezuje v podstatě jakékoli podnikání".

Jiří Hůlka, předseda Svazu obcí NPŠ
email: svazobci@sumavanet.cz, tel.: 388 43 41 35

Památník viníkům uschlých lesů odhalen na Bučině u Kvildy

Historicky první památník viníkům šumavské tragédie, milionu smrků, které uschly, odhalil 31. 8. 2012 v areálu hotelu Alpská vyhlídka v Bučině u Kvildy čestný předseda Strany práv občanů Zemanovci a kandidát na prezidenta ČR Miloš Zeman za přítomnosti politiků napříč politickým spektrem. Alpská vyhlídka patří podnikateli Františku Taliánovi, který se vedle o.s. Zachraňme Šumavu stal spolupořadatelem Zemanovy cesty na Šumavu. Zeman si Šumavu prohlédl tentokrát nikoli z výšky, ale z roviny očí. Byl například na Pramenech Vltavy, kde usychání stromů vygradovalo neuvěřitelně rychle. Zeman na Pramenech Vltavy řekl, že nejde o projev samovolné vůle přírody, ale o lidskou zlovůli. Odsoudil fakt, že před diktátem ideologie divočiny nezůstalo ušetřeno ani nanejvýše české a poutní místo. „Rád objímám stromy, ale zelené a zdravé," řekl. Podle jeho názoru musí šumavská krajina sloužit nikoli kůrovci, ale především lidem, kteří tu žijí. „Na Šumavě musí zůstat les pro příští generace," řekl.

Odpůrce devastování Šumavy přijel na Bučinu podpořit i prezidentský kandidát Miloš Zeman, který odhalil i pomník

V hotelu Alpská vyhlídka na Bučině u Kvildy se navzdory vytrvalému dešti sešlo více než sto občanů, kteří spolu s Milošem Zemanem při pietním aktu položili smrkový věnec se stuhami v národních barvách a nápisem: „V úctě k šumavským smrkům věnuje Miloš Zeman" k památníku „Šumavským lesům – na paměť násilí (1991 – 2010)". Ve svém vystoupení Miloš Zeman mimo jiné oznámil, že Jihočeská a Plzeňská krajská organizace SPOZ obnovují dříve podané trestní oznámení na exministry životního prostředí Martina Bursíka, Ladislava Mika, Jana Dusíka a na exředitele Správy NP a CHKO Šumava Františka Krejčího. Prolomením dosavadního evropského právního myšlení v tomto směru má být zpráva, že prokurátor Slovenské republiky obvinil dva bývalé ministry životního prostředí za to, že nepovolili těžbu kalamitního dřeva a přispěli k rozšíření kůrovce v Tiché a Koprové dolině ve Vysokých Tatrách. Zeman potom besedoval se šumavskými starosty. Starostové si stěžovali na zoufalý stav šumavských lesů. Miloš Zeman odpověděl, že ten je výsledkem převracení a nedodržování dávno osvědčených lesnických způsobů při ochraně a zlepšování stavu lesů. Podle Zemana by bylo optimální řešení zmenšit rozlohu NP Šumava, aby odpovídal rozloze sousedního Národního parku Bavorský les a nezpůsoboval tak velké kontroverze jako dosud.

Během slavnostního aktu vystoupila také šumavská senátorka Jiřina Rippelová, která se kontroverzními záležitostmi Šumavy dlouhodobě zabývá. ve své zdravici pronesla tato slova: „Skončeme s experimentem, který zcela zjevně nemá konce a s nímž si ti, kteří ho způsobili, dnes nevědí rady. Lesy Pramenů Vltavy, které usychají stále rychleji, jsou jasným důkazem, že něco je tady špatně. Ráda bych se na tomhle místě jasně vyslovila pro zelenou Šumavu, pro Šumavu s cestami a s lidmi. Nedovolme, aby na místě železné opony vznikla zelená opona. Bojujme za to, aby šumavské lesy, slatě a vodopády směli i nadále obdivovat návštěvníci a aby lidé v šumavských obcích měli rozhodující vliv na to, jak bude Šumava do budoucna vypadat."

Slavnostní ceremoniál u památníku šumavským lesům vyvrcholil odhalením informační desky „Kdo za to může". Památník odhalili Miloš Zeman a píšící lesník Petr Martan. Uvedení šestnácti jmen těch, kteří přispěli k „národní lesní tragédii Šumava", považují iniciátoři vzniku desky za důležité proto, aby se neopakovaly chyby minulosti. Problémem současné doby podle nich není už vzestup žíru kůrovce. „Dnes se ptáme, co se stane v lesích NP až přijde další orkán a padne větší množství stromů. Zachová se správce parku a MŽP stejně, jako v r. 2007, kdy se úmyslně nechalo napadené dřevo bez zpracování? Pokud bude schválen návrh zákona, který stanoví 35% území v režimu bez zpracování polomů a kácení napadených stromů, tak se katastrofální historie bude znovu opakovat," tvrdí organizátoři. Na desce památníku jsou jmenováni ti, kdo zpochybňovali nebo stále zpochybňují lesnické principy a nechali přitom uschnout 41 km dlouhý pruh Šumavy. Památník na Bučině je trvale přístupný veřejnosti.

Zemanovým vystoupením kontroverze kolem Šumavy nekončí. Spíš naopak. V současné době například čelí správa parku navržené pokutě České inspekce životního prostředí za nešetrné způsoby hospodaření (holiny) a používání chemických postřiků v době, kdy park řídili František Krejčí a Jan Stráský. Zároveň se na Šumavu v polovině září chystá kontrolní skupina Evropské komise.

-rh-

podle TZ Jihočeského krajského výboru SPOZ

Milošem Zemanem odhalená tabule nese jména viníků ničení zelené Šumavy

Cirkus Kellner zavítal mezi nás

Ve dnech 13. a 14. srpna mezi nás zavítal rodinný cirkus Kellner. Na Železnorudsko zajíždí zábavný podnik se sto čtyřiceti letou tradicí artistiky a kouzel obrok. Zatímco předloni se taktak dalo dohromady dvacet platících diváků, aby mohlo proběhnout alespoň jedno představení, letos byly lóže i tribuny ihned zaplněny takřka do posledního místečka. Lóže pro dospělé i děti stála 150,- Kč, dětští návštěvníci na tribunách zaplatili 100,-, dospělí 120,- Kč.

Hodinu a půl trvající program zahájilo krátce po 17.30 hod. žonglování s míčky, kruhy a kužely a sbírání co největšího počtu krabiček. Klaun junior v průběhu celé show pobavil diváky různými triky s papírky, drezúrou tygra nebo lákáním hada z koše. Balancér vskutku mistrně ovládal své umění. Měl třeba dlouhý nůž v ústech, na kterém udržel tác plný skleniček a ještě s ním lezl po žebříku. Při drezúře exotických zvířat se po manéži rozlezli tři dlouzí, tlustí hadi, objevil se také mlsně vyhlížející krokodýl a po něm kozy, poníci a ptáci. Děti asi nejvíc pobavili cvičení pejsci. Přízemní akrobatka nejprve předvedla svižné kousky s obručí i mnoha obručemi, aby se nedlouho poté přeměnila v hadí ženu.

Na rodinném podniku je půvabné i to, že v přestávce vám otáčivé blikající hračky pro nejmenší, popcorn a párek v rohlíku prodává žonglérka a krotitelka ptactva v jedné osobě a mega porci cukrové vaty si kupujete od mladého muže alias klauna juniora a co víc, svalnatého vzdušného akrobata, který je schopen svoji partnerku udržet ve vzduchu jen za pomoci pásu na svém krku. Při dvacetiminutové pauze bylo dokonce možné se za 100,- Kč nechat vyfotografovat se žlutým hadem a sáhnout si na něj!

V druhé části programu rozvířili prostor pod šapitó vzdušní akrobaté. Přehlídka nádherných kostýmů a dech beroucí podívaná přivádějí člověka na myšlenku, že vlastně nic není nemožné. Usměvaví účinkující vydatně tleskajícím divákům přichystali milou květinovou rozlučku se slunečníky a vlaječkami. Po skončení programu se ještě děti mohly za 30,- Kč vyhoupnout na poníka a párkrát s ním za doprovodu cirkusového zřízence objet manéž. Všechny do jednoho se při tom tvářily nadmíru důležitě. Bylo to úžasné, takže ohánět se stále dokola otřepaným klišé, že v Železné Rudě vládne nuda a nic se tady neděje, je holý nesmysl.

LCK

Principál Alan Kellner st. s manželkou Marií

PRACUJETE NEBO JSTE PRACOVALI V NĚMECKU ČI V RAKOUSKU?

JSTE SI JISTI, ŽE MÁTE UPLATNĚNÉ VŠECHNY DAŇOVÉ VÝHODY V ČESKU?

Více informací: tel. 388 333 529 – účetní kancelář

Perličky z Informačního turistického centra Železná Ruda

Čas prázdnin a letních dovolených je za námi, ale Železná Ruda bývá i v podzimních měsících častým cílem turistů. Proto je na otázky, týkající se hodnocení letní sezóny, dle slov Václava Šebelíka ještě brzy.

Rád se ale podělí se čtenáři Železnorudského zpravodaje o otázky , kterými ho někteří návštěvníci Infocentra v průběhu toho léta překvapili.

- **„Kde najdu Městský úřad ?“** (dotaz položený v budově Městského úřadu, kde se Turistické informační centrum nachází)
- **„Neznáte Michala, co má telefon HTC ?“**
- **„Nevíte, kdo prodává chatu v oblasti za Wajsovnou?“**
- **„Máte nejrychlejší mapu na Černé jezero?“**
- **„Dobrý den, já nic nechci…“**
- **„Mohl bych poprosit o mapu zvířat ?“**

P.Š.

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, opět prodává slepičky snáškových plemen Lohman hnědý, Tetra hnědá a Dominant žíhaný, kropenatý, černý, žlutý, modrý a bílý.
Slepičky pouze z našeho odchovu!

Stáří slepiček 15 – 17 týdnů, cena 159 – 170 Kč/ks

Prodeje se uskuteční ve středu 17. října 2012 v Železné Rudě – u železniční zastávky Železná Ruda-město v 17.25 hod.

Případné bližší informace: tel.: 728 605 840, 728 165 166 nebo 415 740 719

Divadlo žije a s ním i Železná Ruda

Vážení čtenáři Železnorudského zpravodaje a vážení příznivci našeho ochotnického souboru, dovoluji si vám sdělit nejnovější informace týkající se divadelního podzimu 2012. Ke dni vydání zářijového čísla jsme odehráli sedm představení, z toho čtyři v Železné Rudě, dále v Bolešinech, Dlažově a to nejhezčí a nejúspěšnější v Klatovském divadle. V říjnu máme nasmlouvaná představení 5. 10. 2012 v Chanovicích, 6. 10. 2012 v Horažďovicích vždy od 19.30 hod. a derniéru hry Amnestie uvidí diváci v Sušici 14. 10. 2012 od 19 hodin v místní sokolovně. Pro ty, kdo se ptali, zda-li ještě budeme hrát na domácím jevišti, mám smutnější informaci – nebudeme. Již jsme porušili tradici a prodloužili divadelní sezónu i do letošního podzimu, což nikdy po celou existenci ochotníků v Železné Rudě nebylo. Ovšem na svoje příznivce jsme nezanevřeli. Naopak. Poprvé v naší novodobé historii je v jednání vystoupení dvou dalších ochotnických souborů – z Hartmanic a Přichovic.

Nesmím zapomenout ani na úspěšnou Báj o Modrém a Černém jezeře v podání žáků místní MŠ a ZŠ. Nikdo by nevěřil, že děti odehrají dokonce šest velmi úspěšných představení, a to nejen pro místní, ale hlavně pro školy v přírodě. Reakce dětí z různých míst ČR a jejich učitelek byla nádherná, povzbudivá a vháněla slzy do očí, zrovna tak jako závěr každého vystoupení. Dovolím si jmenovat dvě jména – Dagmar Ašková a Filip Najman – toť jsou rození adepti hereckého umění a je jen škoda, že Dáša odešla do Prahy a soubor opustila. Ovšem na straně druhé jsme posíleni dalšími novými tvářemi a myslím, že velmi přínosnými. Děti o dospělí začnou v říjnu a listopadu zkoušet, zkoušet a zase zkoušet, neb každé kvalitní a poctivé umění je řehole, na jejímž konci je potlesk, vracení se na scénu, úklony a slzy štěstí. A to opravdu za ty nekonečné hodiny nácviků stojí. Děkujeme všem za pomoc, za přízeň a doufáme že i divadelní sezóna 2013 bude úspěšná jako ta letošní.

S úctou všem

František Strnad, režisér a scenárista

Mše na Velkém Falkensteinu

Foto Günter Hannes

Koncert na Dobré Vodě

Skupina Zebedeus z Klatov *Foto: Daniela Pikalová*

Houbařský fejeton

Co Čech, to houbař

Co Čech, to muzikant a ještě k tomu houbař. Houbaření se nepopiratelně řadí k typickým celonárodním koníčkům. Do lesa na houby chodí snad úplně všichni bez rozdílu věku, houbaříci malí i velcí. Stačí vhodný nožík, košík, oči na stopkách a bezplatná zábava na čerstvém vzduchu ve společnosti lesních velikánů je zaručena. Někdo jednonohé fešáky v kloboucích rád sbírá, ale nejí, to přenechává ostatním, jiný je s gustem hledá a stejně obětavě taky konzumuje. Smaženice, řízečky nebo taková houbovka s rozpeky, to je panečku pošušňáníčko!

Těžko uvěřit tomu, že se najdou i národy, jimž sbírání hub v lese naprosto nic neříká. Kupříkladu obyvatelé anglicky mluvících zemí. Ti berou na milost maximálně žampióny alias white mushrooms (bílé houby). Kdepak nějaký poddubák, modrák nebo růžák, ty v anglicko-českém nebo česko-anglickém slovníku rozhodně nenajdete. Tamější zájemci o houby se musí spokojit s latinskými názvy podávanými s efektní anglickou výslovností nebo se nechat poučit od nás, houbařských expertů. A nějaké lítání po lese kvůli houbám a nesdělování supertajných míst jejich výskytu už vůbec nehrozí. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že kanadské a americké lesy jsou skutečně plné nádherných hub, nad nimiž jásají a plesají leda tak srdce emigrantů z Evropy, protože jinak je tam absolutně nikdo nesbírá. No, nejsou divní?

Rozeznávat jedlé houby od nejedlých a jedovatých, toť další věda. Získané znalosti se dědí doslova z generace na generaci. Některé rodiny se úzkostlivě drží sběru exemplářů vyloženě jedlých, naprosto jasně rozpoznatelných, jiné klany si v pohodě troufnou i na rozmanité holubinky a houby neobvyklé. Někdy je houbařská sezóna bohatá a pestrá, někdy aby v lese prašivku pohledal. Hodně záleží na počasí, fázích měsíce, druhu lesa a v neposlední řadě na ročním období, respektive kalendářním měsíci.

Letos houby celkem rostly, houbaři si určitě alespoň občas přišli na své. Já osobně jsem se po poměrně vydařené houbařské sezóně v září těšila na babky, pro které je blížící se podzim signálem růstu. Pak mi ale jeden z mých četných strýců přeposlal mailem pravdivý rozhovor z loňských říjnových vln Českého rozhlasu 6, kde si moderátorka Lucie Vopálenská dobrých dvacet minut na toto téma povídala se zkušeným mykologem, chemickým inženýrem Jiřím Baierem. A začaly lézt na světlo boží nevídané věci! Informace typu nejíst žádný druh hub zvaných kuřátka, nesbírat bedly na lesních smetištích od zahrádkářů nebo jiné houby z lesních školek, kde je půda lesáky drsně upravena tvrdými pesticidy, to se dá pochopit. Vcelku srozumitelné je i to, že jedlé houby je nutno pořádně tepelně upravit, to jest vykašlat se na pouze narůžovělé těstíčko, protože pak jsou i ty hřiby příčinou otravy jako u satana a člověk se po jejich požití dlouho do noci převaluje na lůžku s žaludkem nelehkým jak balvan. Moc mě nepřekvapilo ani to, že houby obsahují těžké kovy a poddubáky je potřeba loupat jako okurku, jinak zůstávají radioaktivní a pro člověka nebezpeční.

Nicméně nad zbytkem faktů z této rozpravy jsem nevěřícně kroutila hlavou i já. O něčem totiž prý sami mykologové vědí už čtyřicet let, avšak v běžných kapesních atlasech hub to dosud nikdy neuvedli. Nanejvýš si o tom napsali v nějakém svém odborném mykologickém časopisu, který běžný občan prostě nečte, natož aby se k němu vůbec dostal. Mám na mysli to, že leckteré nejedlé houby se ukázaly být protirakovinnými. Například podhřib žlučový, přezdívaný hořčák, mykolog Baier doporučuje usušit, nastrouhat a použít proti otravě jídlem, prostě na zkažený žaludek a mírnou otravu po mase. Jde dokonce tak daleko, že navrhuje nahradit chinin v toniku právě hořčákem, aby ho mohly bez obav pít i děti. Zmiňuje na čtyřicet druhů chorošů, taktéž fungujících proti rakovině. Kolem sta druhů hub oplývá schopností léčit, ústředním borcem mezi nimi je bezpochyby přímo zázračná hlíva ústřičná.

Naprosto mě však dorazil fakt, že výše zmíněné babky není v žádném jejich stadiu radno sbírat nebo sušit. Jsou všechny zachvácené toxiny. Na jejich rozpraskaném povrchu sídlí nižší parazit nedohub a činí celou houbu jedovatou. Milovníci babek si tak koledují o rakovinu slinivky a zažívacích cest.

Dělá si snad zkušený mykolog Jiří Baier šprťouchlata, když tvrdí, že hodným lidem mykologové tohle všechno říkají a previti ať si klidně umřou a nadále zaplňují krematoria? Na každý pád, není šprochu, aby na něm nebylo pravdy trochu. Mám pocit, že ze sběru babek letos nebude nic. A stanovisko Američanů a Kanaďanů k houbám v lese už mi najednou nepřipadá tak legrační. Co když oni o tomhle všem na rozdíl od naší populace už dávno léta vědí, právě proto houby nesbírají a k smíchu je jim naopak naše počínání?

Lucie Charlotte Kopecká

Fejeton

Oslava Vánoc

Počátkem července a koncem srpna letošního roku chtělo počasí v Čechách dokázat panu prezidentovi Klausovi, že to s globálním oteplováním myslí vážněji nežli pan prezident coby klimatolog, když říká, že k žádnému oteplování nedochází. Národ se vysvlékl do plavek, u koupališť, přehrad, rybníků i jezírek leželi všichni skoro bez hnutí jako po prohrané bitvě u Lipan. Lednice, mrazáky a chlazení u výčepů roztočily elektroměry do vysokých otáček, neb běžely naplno a na straně druhé hnaly do ovzduší další horký vzduch. My plešatci jsme narazili na hlavy čepice a ti chudší si udělali na kapesníku čtyři uzle a posadili rovněž na rozpálenou pleš. V drogeriích stouply tržby za opalovací krémy, sluneční brýle a odpuzovače hmyzu. Přesto většina národa se potila v zaměstnání, na polích, v lesích v kancelářích a nadávala na to hnusný počasí, když týden předtím nadávala na hnusné počasí, neb pršelo a na Kvildě dokonce i mrzlo. Inu, Češi.

Svatba v parnu

A stejně jako vy jsme se divili i my se švagrem, když jsme byli pozváni odehrát svatbu. Vdávat se nebo ženit v takovém vedru je bláznovství na druhou. Všichni, až na nevěstu a ženicha v tmavém a některých dam v dlouhých robách, přišli na veselku jako na disco. Udělali dobře. I my dva se potili jako dveře od chléva a hrát v tak úmorném vedru, neb slavnostní místnost v hotelu neměla klimatizaci, bylo jako bychom poráželi staleté stromy ruční pilou. Sólo nevěstě a ženichovi, stejně tak rodičům a svědkům připomínalo nikoliv tanec, ale soutěž, kdo více a dříve bude zpocený jako mužíček. Plné talíře jídla se vracely, neb na jídlo nebylo pomyšlení, jen sklenice se všemi možnými nápoji vypadaly na prvý pohled, že jsou prasklé a nebo nemají dno, a tudíž jsou stále prázdné.

Zahráli jsme vánoční melodie a koledy

Pro zpestření nálady jsme zahráli Purpuru, Pár havraních copánků a nakonec Vánoce, vánoce přicházejí a tu jsme museli opakovat dvakrát.

Popisování průběhu svatby není to, co bych považoval za nejdůležitější. O půlnoci provozní hotelu veselí ukončil. Prý mají na hotelu další hosty a ti si již stěžovali, že nemohou usnout. Asi i vedrem. Svatebčané byli nakonec rádi, že přežili den na rovníku či v jeho těsné blízkosti a zcela zdecimovaní horkem, alkoholem i tancem poslušně opouštěli hodovní místnost. Švagr byl v náladě, kterou nazývám „cukrovková“, neb ho obklíčila žízeň ze všech světových stran jako každého diabetika. Já jako řidič jsem měl náladu necukrovkovou – birell a cesta autem v noci domů vás moc nerozveselí. Naštěstí jsme byli domluveni, že u něj přespím

Pokračování na straně 13

Fejeton

Dokončení ze strany 12

v Habarticích a druhý den pojedu domů do Železné Rudy.

On měl jedinou starost, aby u nich na vesnici byla ještě otevřená hospoda a já i on jsme si mohli dát vychlazené pivečko. Přání je otcem myšlenky a nám se oběma splnilo. Šenkýřka právě zavírala a vyprovázela 3 naše opivněné kamarády domů. Prosba a spropitné 100 Kč vrátily paní Marušku zpět za výčep a s upozorněním, že natáčí pro každého jen jedno, ji švagr přemluvil na jednu slivovici pro nás a pro ni becherovku. Odskočil jsem si na zcela jiné WC než bylo v hotelu a při močení do trávy si všiml v rohu dvora vyhozeného vánočního stromku, který byl zasazen v jakémsi kastrolu a hlavně neopadal a viselo na něm i pár vánočních stříbrných řetězů a vyhořelé prskavky. Snad jsem si i špatně zapnul kalhoty, ale v rukou již měl kastrol se stromkem a ten slavnostně přinesl do výčepu. Odezva – hurónská.

Domluva – jasná. Uděláme si nácvik na letošní Vánoce. Přestože všichni kromě mě a šenkýřky měli již nakoupeno, nakoupili ještě. Pár lahviček, pro šenkýřku čokolády, oplatky a dvoudecák becherovky. Jeden z kamarádů zatopil v litinových kamnech, aby teplo i atmosféra byla dokonalá, a Maruška skákala domů pro svíčky a dokonce přinesla i pár nevyhořelých prskavek. My vyndali nástroje a zahráli zase Purpuru, Pár havraních copánků a Vánoce, vánoce přicházejí ... a pak jsme začali hrát a zpívat koledy. Vzpomněli jsme i na pár vánočních básniček a pak si jako v Sovětském svazu zatančili kolem „jolky“ Kaťjušu.

I v neděli vstává moje maminka brzy ráno a chodí se svojí sousedkou na ranní mši do kostela. Z jejího vyprávění vím, že když přicházeli na náves, zastavili a se a poslouchali a nevěřili svým uším.Teplým červencovým ránem se nesly tóny vánoční písně „Narodil se Kristus pán“ a pak „Tichá noc“. Maminku jsme tak brzy ráno v hospodě nečekali, ona tam totiž nikdy nechodila a její údiv byl větší nežli náš. Svého syna a zetě v červenci v neděli ráno hrát koledy v hospodě nikdy neslyšela, ale budeme-li živi a zdrávi, tak za rok jí je zase rádi zahrajeme. Nácvik na Vánoce 2012 byl možná hezčí, krásnější a hlavně srandálnější, nežli budou Vánoce samé.

PS. Věnováno Ladě Zvěřinové

PPS. Nejen doktoři mě vyléčili ze smrtelné choroby, ale také moji kamarádi a kamarádky z ochotnického souboru. A tak všem ženám z našeho souboru s jejich svolením věnuji na památku povídku či fejeton, o který se podělím se svolením redakční rady i se čtenáři Železnorudského zpravodaje.

František Strnad st.

Cesta Luzenským údolím na Modrý sloup stále tabu

O otevření dávné historické a pak turistické cesty, uzavřené komunisty v roce l948, usilují již dvacet let obce na obou stranách hranice. Stále však marně. Zarputilí odpůrci si vždy našli důvody, proč cestu neotevřít. Důvody se střídaly dle jejich potřeby. Jednou to byl tetřev, pak nedobudovaná cesta, suché stromy a padající větve, možnost požáru, nedostatečná infrastruktura, zase tetřev atd.

Dočasně se v roce 2006 cesta otevřela pro turisty na pět víkendů pouze s doprovodem pracovníků NP Šumava. Byl převeliký zájem o tuto hromadnou návštěvu léta zapovězeného místa, což zase nahrálo tzv. ekologům, přestože tetřeva tímto nikdo neohrozil. Příští rok zazvonil duhový zvonec a cestě byl zase konec. Opět se vymýšlelo, proč to dál nepůjde. Dlouho se hledaly nové varianty cest. Člen vědecké rady NP Jakub Hruška to nechtěl uspěchat. Zase se zkoumalo a psaly posudky za nemalé peníze. A politici se dušovali a slibovali. Ministr Bur-

Pokračování na straně 14

Tip na výlet

Jezero Laka, americký bizona svařené víno

Dokončení ze strany 1

vznikla v roce 2005 a kromě 5000 rostlinných druhů jsou zde k vidění i umělecká díla různých autorů. V těsné blízkosti botanické zahrady je ohrada, kde bývá k vidění bizon americký. Archeopark Prášily, který byl zřízen v roce 2000, seznamuje se životem Keltů na českém území. Výborné občerstvení včetně zmiňovaného voňavého svařáku vám nabídne například cukrárna Pampeliška nebo hostinec U Michala.

P.Š

Bison americký

Prášily, nejen zde se můžete občerstvit po dlouhé jízdě

Lesy České republiky a turistické stezky v oblasti Čertova jezera

Šumava a její přírodní krásy již řadu let přitahují velké množství návštěvníků, a to nejenom na území národního parku, ale také v oblasti navazující. Lesní porosty v majetku státu od Kašperských Hor přes Hartmanice až po Železnou Rudu, má ve své péči státní podnik Lesy České republiky, a to prostřednictvím místní lesní správy Železná Ruda.

Hlavní činností lesní správy Železná Ruda je samozřejmě hospodářská činnost a péče o lesní porosty na svěřeném území, ovšem nedílnou součástí péče o tento majetek je investiční výstavba, opravy, údržba lesní dopravní sítě a také zajištění cílů veřejného zájmu, tj. budování zařízení sloužících rekreaci a aktivnímu odpočinku návštěvníků. Tato oblast v jihozápadní části Šumavy je v letním období velice vyhledávanou především pro malebnost a tajemno krásných ledovcových jezer – Černého a Čertova, rozlehlost a mohutnost masívu hor Můstek a Pancíř a mnoha míst s výhledem do krásné krajiny.

A právě problematice výstavby zařízení, jež neslouží pro hospodářskou činnost Lesů ČR, ale k především návštěvníkům této oblasti, bychom rádi věnovali tento příspěvek. Nejenom proto, že vás chceme informovat, na co nového se v oblasti kolem Železné Rudy můžete těšit, ale také vás chceme v následujícím textu upozornit na drobná úskalí a omezení, jež z našich snah mohou pro vás, jako návštěvníky této oblasti, vyplynout.

Hlavní stavební akcí letošního roku v rámci péče o návštěvníky lesů v okolí Železné Rudy je bezpochyby výstavba turistických stezek v oblasti Čertova jezera. Turistické stezky jsou vedeny lesními porosty po původní nezpevněné pěšině od oblasti kolem hory Špičák, kde se současně nachází lyžařský areál a bike park a přivádějí velké množství turistů k Čertovu jezeru. Stezka zároveň prochází obtížně schůdnou, velice kamenitou částí stezky – morénou ledovcového Čertova jezera. Výsledkem je turistická stezka silně poškozená sešlapem a částečně narušená vodní erozí a zároveň nepřístupná či velice těžko přístupná pro starší a handicapované návštěvníky.

Lesy České republiky se rozhodly pro provedení úprav povrchu této stávající nezpevněné turistické stezky. Na části stezky bude provedeno přemostění drobných potůčků dřevěnými mostky, v celé délce zpevnění povrchu v šířce do 2 metrů. Po dokončení stavby bude následně provedeno osazení odpočívadel a informačních tabulí pro návštěvníky oblasti. Výstavba bude provedena v celkové délce téměř 2 kilometry. Realizace těchto stezek je spolufinancována Evropskou unií prostřednictvím Státního zemědělského intervenčního fondu z Programu rozvoje venkova.

Vzhledem ke klimatickým podmínkám v oblasti a s ohledem na existenci Ptačí oblasti Šumava budou ovšem hlavní stavební práce prováděny v období září a říjen, jež jsou, ač po hlavní letní sezoně, stále vyhledávány ze strany návštěvníků této oblasti. Naší snahou společně s provádějící stavební firmou bude minimalizovat vliv stavby na návštěvníky, přesto se předem omlouváme se dočasnou možnou komplikace v příchodu k Čertovu jezeru.

Z dalších zajímavých stavebních akcí tohoto roku bychom určitě mohli jmenovat péči o vodní zdroje v oblasti masivu hor Můstek a Pancíř. Tento lesní komplex je totiž velice významný coby obrovská zásobárna vody a prameniště třech významných řek. Svůj pramen zde má řeka Úhlava, jež následně protéká celým Plzeňským krajem a vlévá se u Plzně do Radbuzy, řeka Řezná, jež po 8 kilometrech opouští naše území a po dalších 169 kilometrech se vlévá u německého Řezna do Dunaje a řeka Křemelná, známá především na soutoku s řekou Vydrou, čímž vzniká řeka Otava.

A právě péči o tyto prameny si vzala lesní správa za své. V roce 2011 byl upraven přístup a bezprostřední okolí pramene Úhlavy, navíc doplněn přístřeškem pro možný odpočinek. Pramen Úhlavy se nachází pod lesní cestou vedoucí ze Špičáku přes Můstek na Prenet.

Pramen Řezné – řeky známé a významné především v sousedním Německu se nachází na úpatí hory Pancíř nad lesní cestou od Špičáku na Gerlovu Huť. Také úpravu tohoto pramene a přístupové cesty k němu bychom rádi v budoucnu také provedly tak, aby každý z návštěvníků oblasti mohl i toto prameniště další významné řeky shlédnout na vlastní oči.

Ladislav Řezník,
zástupce lesního správce Železná Ruda

Cesta Luzenským údolím na Modrý sloup stále tabu

Dokončení ze strany 13

sík řekl: „Modrý sloup otevřeme!“ Premiér Mirek Topolánek: „To chcete Šumavu zase zadrátovat?“ Jednání stíhalo jednání s výsledkem– v březnu 2008, kdy otevření hranic bylo zase zablokováno. Ale za půl roku vzkázali ministři, že Modrý sloup se otevře příští rok.

A stalo se. 14. července 2009 byla provizorně vyznačena a otevřena podivná trasa suchým lesem úbočím Špičníku, s údajně největší populací tetřeva. Hned další den po otevření začali vyšlapávat pěšinku po žluté značce nedočkaví turisté. Byli šťastni, že již mohou, ale nikoli po tradiční cestě údolím Luzenského potoka. Díky „divočině uschlého lesa“ se kochali alespoň pěknými výhledy na bájnou horu Luzný. A mnozí již věděli, že současný stav je pouze těšínské jablíčko s omezeným účinkem. Měli pravdu.

V roce 2010 značky zmizely, zůstala jen vyšlapaná pěšinka. Zásluhou nového ředitele NP Šumava Jana Stráského, mohli chodit turisté nadále neznačenou cestou k Modrému sloupu. Díky Janu Stráskému byla vyvolána řada jednání všech zainteresovaných a svitla naděje, že od 15. července tohoto roku bude konečně otevřena ta nejjednoduší a nejšetrnější cesta údolím potoka. Již jsem byl požádán o její vyznačení, ale přišla smutná zpráva: Okrašlovací spolek Zdíkovska, tedy účastník řízení, podal proti otevření cesty námitku a bylo po značení. Další řízení může trvat až dva měsíce, a tak po 15. září uvidíme. Zvítězí nekonečně dlouhé přání obcí a široké veřejnosti? Či bude mít opět radost předsedkyně Okrašlovacího spolku z toho, že zkazila radost mnoha milovníkům Šumavy? Nechme se překvapit. Přeji všem, aby to překvapení bylo konečně milé.

Emil Kintzl, Kašperské Hory.
Autor je předseda o.s. Otevřená Šumava

Po staletí chodili lidé a jezdily povozy po této cestě z Březníku do Bavor, nyní je zde přísný zákaz – proč?!

Tip na výlet: K pramenům Chodské Úhlavy

V minulých číslech Železnorudského zpravodaje jsme popsali trasu, kterou začnete jízdou lanovkou na vrchol Špičáku. Odtud se dáte k Černému jezeru, pokračujete k vodopádu Bílá strž a dál na Stateček. Odtud dále po červené značce pod horou Lovečná k bývalé obci Zadní Chalupy a dál buď do Hamrů, nebo do Nýrska a vlakem zpět. Cesta je vhodná jak pro pěší (celodenní výlet), tak cyklo. Jiří Červinka z Hamrů nám k této trase poslal doplňující tip: „Pokud budete na státní hranici u hraničního mezníku 19/5 v oblasti Lovečná nad Zadními Chalupami a dáte se vpravo, pak asi po třech minutách přijdete k Holubí studánce, což je pramen Chodské Úhlavy. Ta protéká Zadními Chalupami, pod obcí Svatá Kateřina, a obcí Uhliště. Pak protéká rovinou mezi obcemi Chudenín, Hadrava a Nýrsko a do řeky Úhlavy se Chodská Úhlava vlévá u Stříbrného mlýna (obec Nové Pocinovice, okres Domažlice). Pakliže se vydáte od studánky dále po státní hranici, tak dojdete na novou komunikaci, kterou nechala vybudovat obec Hamry a město Lam jako zelený hraniční přechod. Na Zadních Chalupách je nově umístěn v prostoru zbořeniště bývalé školy infopanel s fotografiemi, také tady byla zabezpečena studna mříží (směr Špirk). Ještě k Šumavské magistrále – jde o červeně značenou cestu Stateček – Lovečná. Na rozcestí červené a zelené v oblasti Lovečné, asi tak 2 min. vlevo po zelené značce směrem na Hamry, je stavba kapličky Panny Marie Ustavičné pomoci. Tato lidová stavba je na historické cestě z Ostrého do Hamrů směrem ke Kollerovu kostelu.“

Pod Lovečnou se můžete pokochat pohledem na tato stará boží muka

Na kole nebo s hůlkami Železnorudskem

Na kole nebo s hůlkami Železnorudskem byl název akce, kterou na sobotu 1. září 2012 připravil Plzeňský kraj a Železná Ruda. Pozval tak nejen vyznavače cykloturistiky, ale i příznivce nordic walking na „zelenou střechu Evropy“, jak se s oblibou Šumavě říká.

Akce určená pro širokou veřejnost startovala v 10. hodin v prostoru bývalé celnice Alžbětín. Pořadatelé věřili, že nepříznivá předpověď počasí zájemce o aktivně strávenou sobotu, ale také o nově vydané propagační materiály Plzeňským krajem neodradí.

Na výběr měli příznivci pohybu na zdravém vzduchu 7kilometrovou trasa s hůlkami, která vedla z velké části po naučné stezce „Sklářská“, nebo cyklotrasu dlouhou 25km, která vedla i bavorským lesem. Ten, kdo chtěl s chůzí s hůlkami teprve začít, měl skvělou příležitost. Včasně registrovaným zapůjčili na místě hůlky zdarma a navíc odbornice v disciplíně „nordic walking“ názorně vysvětlila, jak správně hůlky používat. Samotnému startu předcházelo ještě správné rozcvičení a zahřátí těla a už se mohlo vyrazit na trasu.

„Zájem lidí nás mile překvapil. Už po deváté hodině ke stánku Plzeňského kraje a připravenému podiu pro kulturní program přicházeli první zájemci o tuto akci“ sdělil radní pro oblast kultura, památková péče a cestovní ruch Václav Koubík“. Kolem 10. hodiny nebylo jednoduché rozeznat, kdo je již zaregistrován a kdo tak míní teprve učinit. Stánek Plzeňského kraje, kde registrace probíhala byl totiž v obležení zájemců o nové propagační materiály, mapy a image publikace, které pro tuto turistickou sezonu Plzeňský kraj vydal. „Vítáme snahu Plzeňského kraje rozšířit nabídku propagačních materiálů a map o Šumavě a přilákat tak nové návštěvníky z tuzemska i zahraničí. Především mutace v němčině je vítanou pro turisty z příhraničí, kteří k nám již nejezdí jen za účelem gastroturistiky“ pochvaloval si starosta Železné Rudy Michal Šnebergr. I díky jeho podpoře a organizačnímu zajištění proběhla celá akce na jedničku.

Pro všechny byly k dispozici mapy a prospekty o Šumavě zdarma. Největší zájem vzbudila mapa, která představuje oblast Šumavy jako kompaktní turistickou oblast, tedy její severozápadní část včetně oblasti jižních Čech a bavorského příhraničí a je doplněna o region Českého lesa.

„Tato mapa není ale jen klasická pomůcka při hledání cesty. Je zároveň i inspirací. Najdete tu totiž užitečné informace, které můžete využít už při plánování výletů a cest na Šumavu. Zároveň vyšla image publikace s názvem Šumava, Český les a bavorské příhraničí. Šumava se tu představuje v celé své kráse,“ popisuje mapu lákající na Šumavu Ilona Šnebergrová vedoucí oddělení cestovního ruchu.

"Na každého účastníka čekal v cíli dárek a navíc zapůjčené hůlky získali jako dárek. V prostoru celnice probíhal doprovodný kulturní program, na místě bylo i občerstvení,“ doplňuje Ilona Šnebergrová.

Všichni účastníci obdrželi účastnický list, propagační předměty, a proběhlo i slavnostní vyhlášení účastníků s nejlepšími časy, kteří obdrželi ceny z rukou radního Václava Koubíka. A protože po vydatném sportovním výkonu všem vyhládlo, přišlo vhod regionální pivo Belveder a dobře upečená klobáska. Až když se v pozdních odpoledních hodinách spokojení účastníci rozcházeli, začali se z nebe snášet první deštivé kapky toho dne. A to byla ta nejlepší výhra pro všechny.

Petra Kůsová
podle informací Ilony Šnebergrové

Účastníci pochodu v cíli u hraniční celnice

Tip na výlet

pro ty, co rádi chodí po horách sami nebo v malé skupině

na Medvědích jámách

Na vrcholu Plesné můžete vstoupit na hraniční chodník

Vítejte v Železné Rudě a Národním parku Šumava. Možná už máte za sebou výlety po Sklářské stezce na Svárožnou (bývalá vojenská rota u překrásné říčky), možná jste vyrazili lanovkou na Špičák nebo na Pancíř, možná máte za sebou všechna ledovcová jezera v okolí na obou stranách hranice (Čertovo, Černé, Laka, Velké Javorské, Malé Javorské). Nedávno jsem absolvoval cestu ze Železné Rudy po červené značce do bývalé obce Debrník. Obec byla příliš blízko hranic, tak ji po vysídlení v padesátých letech zbourali. Místní zámeček byl zbourán dodatečně. Vznikla tam patrně největší pohraniční rota na západní Šumavě – Debrník. O její historii se dočtete na jedné z tabulí poznávacího okruhu „Utajená obrana železné opony – trasa Debrník“ přímo před bývalou rotou (tato trasa je značena zeleným trojúhelníkem, má 12 tabulí, dva palebné objekty a vede z Debrníku k hraničnímu přechodu Železná Ruda/Bayerisch Eisenstein. Dozvíte se tu, že mezi Železnou Rudou a Alžbětínem bylo v roce 1953 –1964 vybudováno víc než padesát objektů polní obrany včetně bunkrů, procházela tu tzv. železná opona, takže Železná Ruda byla nejvíce opevněným městem v západním pohraničí.

Hraniční chodník směrem na Plesnou

My se ale nyní vydáme na druhou stranu, nahoru, směrem na Polom a jezero Laka (červená značka). Na křižovatce „Zámecký les“ vidíme cestu doleva směrem na Gerlovu huť a neznačenou, travnatou cestu doprava. Po té se vydáme. Jdeme cca 30 minut územím zvané Medvědí jámy (skutečně jsou kolem nás průrvy a propasti) až ke státní hranici, hraniční kámen 8/2. Na druhé straně hranice by podle mapy měla být nespočetná řada cest, vedoucích jednak na Plesnou (1336 m), jednak ke krásné horské louce tzv. Rukowitzschachten a dál na Velký Falkenstein (1315 m) nebo do Zwieslerwaldhausu (zde z nedaleké obce Ludwigsthal spojení vlakem do Železné Rudy-Alžbětína, vlak jezdí v hodinovém rytmu). K vlaku jdeme určitě přes tzv. Wildnis Camp (Kemp v divočině) a přes Dům divočiny s volným výběhem zvířat, což určitě stojí za vidění.

Trochu jsem ale předběhl. Na hraničním kameni 8/2 uvidíme, že na bavorské straně už žádné cesty nejsou. Všechny byly revitalizovány nebo zarostly náletem. Tyto cesty měly krásné názvy, jako třeba Fuchslochsträßl (Cesta u liščí nory). Jde totiž o jádrové území Národního parku Bavorský les. Málo se o tom ví. V území zvaném Bärenloch (Medvědí jámy) se už není možné volně pohybovat. Jsou tu skupiny hustě vyrostlých smrků, vysoká tráva, padlé kmeny. Hustý mladý porost se střídá s pasekami po těžbě, s cestami zaházenými suchými větvemi, odřezanými z poražených stromů, s vysokým lesem, srázy a přítoky řeky Debrník. Rozhodně nedoporučuju sem jít, ostatně

Turistickou chatu Waldvereinu ze Zwieslu budete míjet při výstupu ze Scheurecku na Falkenstein

Pokračování na straně 17

pro ty, co rádi chodí po horách sami nebo v malé skupině

Dokončení ze strany 16

chození mimo značené nebo neznačené cesty je v jádrovém území Národního parku Bavorský les zakázáno. Bavorské obce se aktuálně uzavírání dalších historických cest brání.

Využijeme ale jedné skvělé šance: od hraničního mezníku 8/2 se vydáme na horu Plesná (Lackenberg). Cesta trvá necelé dvě hodiny. Z Plesné se napojíme na novou lesní cestu Lackenbergweg, po níž se odvážely kmeny po těžbách v jádrovém území Národního parku Bavorský les. Dostaneme se po ní na Rukowitzschachten a dál můžeme pokračovat buď na Velký Falkenstein, nebo do Zwieslerwaldhausu. Pokud půjdeme po hraničním chodníku, který připomíná turistickou cestu, dolů, dojdeme zakrátko k tzv. Grenzstraße a po ní se dostaneme jak na hranici do Ferinandova údolí a do Železné Rudy, tak na druhou stranu do obce Zwieslerwaldhaus. Hraniční chodník je oblíbená destinace těch, kdo nechtějí chodit po značených cestách. Neztratíte se tu, protože cesta je jednak vyšlapána, jednak se jde po bělomodrých hraničních tyčích. Další nesporná výhoda je v tom, že turistiku po hraničním chodníku nemůže nikdo zakázat, protože ji povolují hornobavorské zákony. Čili i kdyby se našel nějaký pilný český ochranář a chtěl hraniční chodník pro turistické využití zakázat, tak to jednoduše udělat nemůže. Hraniční chodník je schůdný na většině šumavského území kromě krátkých úseků v oblasti Ferdinandova údolí a Ždánidel (směrem na Prášily).

Pro turisty, kteří se už octli v oblasti Velkého Falkensteinu, poradím velice hezkou cestu: vede z malé obce Scheuereck – parkoviště nahoru k nádrži naplavení dřeva Höllbachschwelle

Pohled na Velký Javor z Rukowitzschachten

na Medvědích jámách

Rukowitzschachten

(cesta značena zeleným trojúhelníkem) a pokračuje pralesem Höllbach až na Velký Falkenstein. My ale se můžeme od jezírka opět vrátit. Pohled na tuhle vodní plochu je nádherný. A když už budeme v oblasti Scheuerecku, určitě stojí za to zajít na jídlo v rybí restauraci v obci Schleicher (je tam jedna, ceny za jídlo 6 – 10 Euro, obsluha příjemná, kuchař český) – a pak dál do Ludwigsthalu a vlakem domů. Ze Scheuerecku lze také jít do Prášil přes turistický hraniční přechod Gsenget (asi 3 hodiny cesty). Odtud jezdí autobus do Železné Rudy denně 14.46 a 17.56, v pátek pak ještě 18.31. *-rh-*

Zákazy na Šumavě

Píší nám ze Správy NP a CHKO Šumava. Jde o reakci na článek Speciální turistický cíl: Juránkova chata, Železnorudský zpravodaj 7/2012

Vážený pane kolego, mám malý podnět. V Železnorudském zpravodaji z července 2012, na straně 11 v tématu Tipy na výlety je článek s názvem Speciální turistický cíl: Juránkova chata signovaný -rh-, v němž je nepravdivě uvedeno, že je možné bez omezení procházet podél toku Svárožná mezi bývalou rotou Svárožná a státní hranicí. Bohužel toto území leží v Přírodní památce Královský hvozd, kde je mimo turisticky značené cesty vstup možný jen se souhlasem Správy NP a CHKO Šumava. Text tak dostává případné návštěvníky do rizika, že jim v případě kontaktu s orgánem ochrany přírody nebo stráží ochrany přírody, teoreticky i s Policií ČR bude udělena pokuta (bohužel zákon 114/1992 Sb., nezná pojem "napomenutí"). Obracím se tedy na Vás s prosbou, zda byste nemohl na tuto věc nějak oficiálně reagovat, nejlépe přímo v Železnorudském zpravodaji. Děkuji.

S přáním pěkného dne *Pavel Hubený, CHKO Šumava*

Poznámka redakce: *Je pro nás nepochopitelné, proč turista nemůže pokračovat od bývalé pohraniční roty Svárožná směrem na státní hranici, a to po nově zbudované cestě. Pokud jde o statut „Přírodní památka“, původně byla tato kategorie zamýšlena pro ochranu menších území, v nichž je účelem ochrany významný přírodní fenomén neživé přírody (např. geologický či hydrologický), nebo významná lokalita ohroženého druhu. V současné době do této kategorie jsou obecně řazena i malá území jiných účelů ochrany (např. taková, která by z hlediska ochranných podmínek spadala spíše pod kategorii přírodní rezervace, neboť v nich jde primárně o ochranu určitého biotopu). Příčinou tohoto nejasného pojetí kategorie přírodní památka je fakt, že přírodní památka je sice definována zákonem č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ovšem tento zákon věnuje problematice ochranných podmínek v přírodní památce jen jeden krátký paragraf s tím, že konkrétní ochranné podmínky určí orgán ochrany přírody při jejím vyhlášení. Při novelizaci zákona v roce 2004 navíc bylo toto nejasné pojetí kategorie posíleno tím, že většina lokalit soustavy Natura 2000 (tzv. Special Area of Conservation, území zvláštní ochrany) by měla být rovněž vyhlášena v kategorii přírodní památka (ač jde často o poměrně velká území, jejichž účelem má být někdy druhová a někdy naopak biotopová ochrana). Rozdíl mezi přírodní památkou a přírodní rezervací se tak v praxi často zcela stírá a vede to k masivním nejasnostem, které mohou zneužívat jak běžní návštěvníci, tak orgány ochrany přírody.*

Žijí mezi námi – Jaroslav Pešl

Jaroslav Pešl tvoří nedílnou součást Železné Rudy už 43 let. Svým vzhledem připomíná takového šumavského medvěda, který se jen tak něčeho nezalekne. Rozhodně se nebojí pořádné chlapské práce. Je to kutil, který se rád neustále něčím zaobírá, něco montuje, opravuje, vylepšuje. Když je třeba, umí se porvat i se životem a jeho nástrahami. Už dlouhá léta se na něj lidé obracejí zejména, když potřebují něco spravit, třeba sekačky a různé jiné stroje. Kromě strojů jsou synonymem pro člověka jeho druhu fortel a fištrón, jdoucí ruku v ruce, z profesního hlediska už hezkou řádku let zdejší úpravna vody a prodej zahradní techniky značky Husquarna, v soukromí pořádně rozvětvená rodina. Sám o sobě říká, že toho moc nenamluví. Stočí-li se řeč na lidi a věci jemu blízké, rozhovoří se však a co řekne, to sedí.

25 km od Železné Rudy

Jaroslav Pešl se narodil 7. 5. 1950 ve Svojšicích pod Svatoborem, odkud pocházela jeho matka. Otec byl od Chotěšova, takže se tam rodina brzy přesunula.V Chotěšově bydleli Pešlovi v zemědělské usedlosti, kde měl už jeho dědeček pole o rozloze 4,5 ha. Když bylo malému Jarouškovi pět let, do rodiny přibyl další chlapec, mladší bratr Miloš. Ten se vyučil kuchařem, pak studoval hotelovou školu. Dneska dělá mistra v Nýrsku a přebývá v hamru u Velhartic. Občas zajede do Rudy na návštěvu. Jaroslav, ten starší z obou synů, se proto musel vyučit opravářem zemědělských strojů, aby byl v JZD a v zemědělství jako takovém co platný. Co na tom, že se sám viděl spíš jako elektrikář. Zůstalo jen u přání. Po svém dědečkovi a otci zdědil zručnost, jež se mu v životě mnohokrát velice hodila. Musel umět opravit všechno možné a to on dovedl.

Buldozery a rovnání špičáckých sjezdovek

V roce 1969 narukoval Jaroslav na vojnu. Dvouletou základní vojenskou službu si odkroutil na nedaleké Hůrce. Už tam jezdil s buldozerem. I potom se věnoval strojům, i když se přeorientoval spíše na automechaničinu než na stroje zemědělské.

Hned po vojně se pracovně uchytil v Železné Rudě a zůstal tady natrvalo. Shodou náhod už na vojně jezdil s buldozerem, pro který zrovna v Rudě sháněli řidiče. Jaroslav tedy začal jako šofér u Městského úřadu pod vedením Jana Peleckého. Řídil nakonec všechno možné, buldozer, Tatru, hon, prostě co bylo potřeba.

Jaroslav Pešl dává k dobru, jak s Vojtěchem Šiklem rovnali buldozery sjezdovky na Špičáku. On konkrétně ty dvě levé a k tomu hořejšek a spodek Šancí. „Na lyžích bych tam nejel. Ten padák mezi tím se nedal sjet, ani s buldozerem to nešlo," říká upřímně. Dodává také, že když se tahle nejprudší sjezdovka upravuje rolbou, mají pro tyto účely nahoře zabetonovanou kotvu a spouští se s lanem.

Jaroslav Pešl se svým věrným Bobíkem

Postavit dům, zasadit strom, zplodit syna

V Železné Rudě ve čtvrti zvané Na Americe postavil Jaroslav spolu s rodiči vlastnoručně dům. Jedno patro pro bratra, druhé, hořejší, pro sebe. V té době žil ještě docela sám a vůbec netušil, jak moc se mu dům bude v budoucnu hodit. Dům postavil, možná přidal i nějaký ten strom, i na syna došlo, a kdyby jen na něj, ale nepředbíhejme událostem. „To nás byla parta taková, že jsme si řekli, no tak budem´ stavět – a bylo to." Tou partou Jaroslav Pešl myslel Iva Baleje, Pavla Mornštajna, Jiřího Vonáska a sebe. Ti všichni svoje slovo dodrželi a nastolili na Železnorudsku trend výstavby vlastních domů.

Rozvětvená rodina

Manželka Stáňa je původně až z Ostravy. Později se přestěhovala do Plzně a s Jaroslavem se seznámila, když jezdila do Železné Rudy na víkendy na lyže. V současné době pracuje jako sanitárka v železnorudské lékárně Dr. Max. „To jsou její starosti a já mám zase ty svoje. Já jí v tom nepomůžu, ona mně taky ne, ale vychází nám to báječně," dodá recept na rodinný život.

Manželé Pešlovi mají celkem pět dětí. Petr, Tereza, Marie, Jaroslav a Anna-Kristýna jim nedělají žádnou hanbu. Naopak. První tři jmenovaní se již plně řadí mezi dospělé. Nejstarší Petr je zubním laborantem, druhorozená Tereza zdravotní sestrou. Učitelka Maruška bydlí po vzoru maminky opět v daleké Ostravě. Jaroslav junior studuje vysokou školu strojní v Plzni. Dá se tedy říct, že se potatil, stejně jako rodinný benjamínek Anička, která si zvolila střední školu zemědělskou a potravinářskou v Klatovech. „Co si vybrali, to mají," dodává pan Jaroslav tolerantně, neboť jim v tomto směru v ničem nebránil. Anička navíc zdatně lyžuje. Donedávna závodila, zbrzdil ji až problém s kolenem, u lyžařů poměrně častý. Na lyžích jezdí stále. Zatím ale není jisté, zda se ještě k závodění někdy vrátí.

Dvaašedesátiletý Jaroslav se prozatím stal dědečkem tří vnuků, Františka od Petra, Jakuba a Matěje od Terezy. S vnoučky moc času netráví, jsou prý ještě maličcí. Až trošku odrostou, určitě i je rád zasvětí do světa strojů.

Po úrazu v úpravně vody

Po úrazu skončil Jaroslav v částečném invalidním důchodu. Ke zdravotním trablům se před pár lety přidala slabá mozková příhoda. Když se však na něj díváte a mluvíte s ním, přišli byste na to jen stěží. Řidičský průkaz pořád má, ale protože vidí jen na jedno oko, sám cítil, že to není ono a zodpovědně jezdit přestal. Ještě to zkusil s pracovním strojem zvaným bobík. Když se ozvala krční páteř, přešel jinam.

Na vodárně jako z udělání končil pan Sopouch, tak ho jednoduše vystřídal. V úpravně vody setrvává již čtrnáct let. Školní děti sem často chodí na exkurze. Jaroslav Pešl teď čeká, kdy se začne stará a normám neodpovídající úpravna předělávat. K modernizaci pochopitelně dojde za chodu. „Čtyři filtry se rozdělí a pojede se vždycky jen na dva. Udělají půlku, přepojí se to a pak se zboura zase ta druhá. Jinak to nejde," vysvětluje. Přesné plány zatím neviděl. Ví, že záleží především na dotacích.

Čtyřnozí přátelé i koncerty

Domácnost Pešlovi sdílí také se dvěma psy. Bobka přinesla od Duškových ze Špičáku domů ukázat dcera Anička a už u nich zůstal. Max se do rodiny dostal, když jela Jaroslavova žena pro kachňata. Prostě mu přivezla psa. Při venčení Bobíka pan Pešl často jen přejde ulici a zaskočí na pivo do oblíbeného penziónu St. Moritz.

Se železnorudskými spoluobčany všeobecně velmi dobře vychází. Rád zajde na koncert, kde účinkuje jeho dcera Anička. Hraje totiž výborně na flétnu. Jako otci se mu líbí, jak se při společné hře krásně hudebně shodne se svými učiteli. Na přílišné sledování televize a plejády nabízených seriálů prý Jaroslava neužije. I když moc necestuje, raději se podívá na nějaký cestopis a podobné pořady.

Ze Šumavy by nešel

Jaroslav Pešl razí heslo, že člověk má hlavu, aby přemýšlel a musí chtít umět. Zavzpomíná i na to, že v dětství kolem něj kopce ani vleky nebyly. Kopce se před svezením nejprve musely vyběhnout pěšky. On měl lyže, které mu zhotovil děda. Na Šumavě je spokojený, pryč by nešel. U moře sice taky byl, avšak ležet jen tak na písku a opalovat se ho neláká. On musí pořád něco dělat. Občas drsná šumavská příroda a zdejší život mu naprosto vyhovují.

Lucie Charlotte Kopecká

Naši podnikatelé a služby

Milan Sklenář, rodinný penzion Habr

Dne 8.září se konala v Železné Rudě již tradiční mezinárodní cykloturistická akce s názvem OKOLO Železné Rudy 2012. Pořadatelem této akce je rodinný penzion Habr, s jehož majitelem Milanem Sklenářem jsem si v příjemném prostředí penzionu o turistice a podnikání v Železné Rudě povídala.

Váš penzion dnes patří k objektům, které rozhodně nedělají městu ostudu. Mnozí ví, že to tak vždy nebylo, odkdy jste jeho vlastníkem?

Tento objekt jsme pořídili v květnu 2005. Již tři roky před tím jsem se zde zabýval výběrem nemovitosti, zúčastnil jsem se výběrového řízení na koupi dnešního penzionu Alfa, později jsem měl vyhlídnutou Zlomenou lyži. Tam byl ale problém v tom, že objekt byl na prodej včetně jednoho vlastníka, což nešlo akceptovat. Později manželka náhodou zahlédla nabídku prodeje tohoto objektu, a tak jsme jej koupili. Vlastnické vztahy k tomuto domu se váží až k roku 1924. Ve volném čase se snažím tyto materiály zpracovat, pokud se podaří, jistě to bude další zajímavá historie jednoho domu v Železné Rudě. Od roku 1962 vlastnil tento dům podnik Škoda, závod Těžké strojírenství a v roce 2000 objekt koupili dva majitelé, kteří ho dále pronajímali. A mimo jiné i jako veřejný dům.

O služby v těchto domech ale postupně klesal zájem a v roce 2004 byla ukončena nájemní smlouva.V roce 2005 jsem se tedy stali vlastníky, dům zcela zrekonstruovali a Silvestr 2005 se již slavil zde. Kapacita je dnes 24 lůžek, čtyři pokoje a čtyři apartmány včetně sociálního zařízení.

K penzionu náleží pozemek, který také využíváte k nejrůznějším akcím.

To je opravdu velkou výhodou tohoto penzionu. Na zahradě měli poslední dubnový den i slet malé čarodějnice a čarodějové z mateřské školky v Železné Rudě. Sešlo se tu kolem třiceti dětí.

Díky spolupráci s Olgou Myškovou vznikla tato nová akce a věřím, že nebude ojedinělou. Průvod po Rudě, krásné masky, májka (za tu velmi děkuji dárci), oheň a občerstvení pro malé čaroděje. Myslím, že se akce opravdu povedla a je dle mého názoru pro děti i vhodnější, než podvečer u hasičárny, kde je zábava určena spíše pro dospělé.

A co červen? Zahrada se promění na parkoviště plné malých barevných veteránů. Jak ty k Vám našli cestu?

To jistě mluvíte o srazu členů Kaipan Klubu. Já jsem se v mládí zabýval aktivně motorismem, jezdíval jsem soutěže i na úrovni mistrovství Evropy. Nejdříve to byly trabanty, později Lada 2105 a potom Škoda 130. A současní členové Kaipan Klubu (česká firma Kaipan vyrábí malé silniční sportovní roadstery, které si mohou motorističtí nadšenci i sami sestavit), bývali i našimi fanoušky. Odtud tedy kontakty a 4. sraz klubu právě v našem penzionu.

Právě se chystá další akce – OKOLO Železné Rudy. Plakáty, které upozorňují na tuto akci, je možné v Železné Rudě vídat i s půlročním předstihem. Kdy tedy začínáte s přípravou dalšího ročníku?

Při této akci se naše zahrada mění na malé stanové městečko. A akci pro rok 2013 mám již dnes z poloviny připravenou. Naši akci v příštím roce využije časopis Turista pro uspořádání oslavy 125. výročí od založení časopisu. Hlavní program se musí tedy umístit do jiných prostor, tato ulice by již nebyla vhodným místem pro přivítání velkého počtu návštěvníků.

Milan Sklenář s manželkou Jaroslavou podnikají společně

Při oslavách 120-ti let v Mlázovech byla účast přibližně 1500 návštěvníků. Pravděpodobné místo konání oslav bude tedy v areálu fotbalového hřiště v Železné Rudě. Jednání s městem již proběhlo, a myslím, že obec by měla u takovýchto akcí být partnerem.

Jaký je zájem o akci OKOLO a jak probíhá její organizování?

V letošním roce se koná již pátý ročník. První tři probíhaly celkem dle předpokladů. Čtvrtý ročník jsem ale organizačně trochu pozměnil a vzor si vzal v zahraničí, na akci 24 hodin v Bavorské Rudě.

Jedná se sice o akci nepoměrně většího rozsahu, ale některé poznatky se přenést daly.

Dnes nám probíhá registrace přes internet. Čtyři dny před zahájením končí internetová registrace a dále je registrace možná jen osobně. Je to vázáno i na další tisk materiálu, který je adresný.

Oficiální stránky této akce jsou www.pkvylet.cz (což znamená pěšky, kolem na výlet) a dále probíhá propagace i na anglické verzi těchto stránek www.hbtrip.eu.

Účast skutečně každým rokem narůstá a máme i účastníky, kteří s námi vydrželi celých pět let.

Pozvánky na akci OKOLO uvádí nezvykle velký počet jmen partnerů. Jak jste je získal pro tuto akci?

Všichni jsou to moji bývalí partneři z minulých obchodních aktivit. Mojí podnikatelskou aktivitou byl hlavně potravinářský prodej, svého času jsem měl i šedesát zaměstnanců. Tuto činnost jsem postupně ukončil a v současné době jsem majitelem drogerie sítě Teta ve Stodě, odkud pocházím. Dále provozuji Penzion 414 v Krkonoších.

Jsou mezi Vašimi hosty i někteří, kteří navštěvují jak Krkonoše, tak Šumavu? A lze tato místa z hlediska majitele penzionů srovnat?

Právě tato provázanost je naší obchodní strategií. Každé z našich ubytovacích zařízení je ale umístěno v naprosto odlišném prostředí, proto je srovnání těžké. V Krkonoších náš objekt leží 100 metrů od sjezdové tratě v areálu Herlíkovice, který má 12 kilometrů sjezdovek, dvě sedačky a pět vleků, čímž je sice dána návštěvnost v zimních měsících, naproti tomu jaro, léto a podzim má návštěvnost naprosto minimální. Celkovou návštěvnost hor ale bohužel ovlivňují i média a jejich prezentace počasí.

Vraťme se ještě k OKOLO Železné Rudy. Jak vznikl nápad na založení této akce?

Když jsme uváděli do provozu náš penzion Habr, pozvali jsme samozřejmě i starostu Železné Rudy inženýra Michala Šnebergra. Ten tehdy pozvání přijal a posteskl si: „Kdybyste tu tak byli před pěti lety, to tu ještě byly zástupy turistů. Teď je to horší.“ Já jsem ale vždycky rád chodil po horách, mimo jiné dodnes provozuji vysokohorskou turistiku, a měl jsem kolem sebe partu lidí, se kterými jsme jezdili po světě. Nějaké zkušenosti tu tedy byly a tak jsem mu navrhl, že se pokusíme vytvořit turistickou akci pro zviditelnění Železné Rudy a již tenkrát přislíbil starosta spolupráci.

Mluvíte o spolupráci s městem . Jaký je Váš pohled na podnikání v Železné Rudě a Váš vztah k Železnorudsku ?

Tak jako musí ekonomicky fungovat firma, musí i město. Je to těžké, ale vše je o ekonomice, tedy o penězích. A překvapuje mě, kolik lidí tu bojuje proti tomu, aby se tu rozvíjel cestovní ruch.

Vždyť je to jediná možnost, ze které může toto město bohatnout. Megalomanské projekty

Pokračování na straně 20

Naši podnikatelé a služby

Dokončení ze strany 19

tu asi moc nepomůžou, ale více menších je i více reálné a městu by pomohly. Asi by bylo i zajímavé neplakat nad úbytkem turistů, naopak postavit propagační kampaň na tom, že je tady klid. I my to naší klientele říkáme. V loňském roce jsme měli například celý penzion obsazený až do konce října. Díky počasí, slunci, inverzi a díky klidu, který tu na podzim byl.

Mám sjetou velkou část světa včetně Himalájí a nemůžu se zbavit názoru, že pohled z Čachrova na Janovice a od penzionu Berry na Ostrý je ten nejlepší na světě.

Děkuji za rozhovor.

Pavlína Šebestová

TJ Tatran vás zve na

23. ročník tradičních běžeckých závodů

Podzimním Železnorudskem

Závody se letos konají v novém termínu, a to v neděli 23. září 2012 od 10.00 hodin na školním hřišti.

Závodí všechny kategorie dětí, dorostu i dospělých. Nejkratší trať měří 50 m a hlavní závod pro muže měří 7500 m.

Na velkou účast závodníků a rodičů se těší organizátoři z TJ TATRANU Železná Ruda!

Přijďte si také s námi zaběhat

tradiční mezinárodní cykloturistická akce

OKOLO ŽELEZNÉ RUDY 2012

Nadšená skupina cyklistů

Patron akce Pavel Nový a starosta B. Eisenstein pan Müller

JÍZDA NA PANCÍŘ

Jízda na Pancíř se konala po stopách prvního výletu Klatovského Pošumavského autoklubu z roku 1926, kdy se jízdy zúčastnilo 5 automobilů a 8 motocyklů. V sobotu 1. září 2012 vyjelo na Pancíř 9 automobilových veteránů a 19 motocyklů. Škoda že počasí příliš vábné nebylo.

Text a foto: Václav Zahrádka z Čachrova

Trocha historie nikoho nezabije

Požár hotelu Javor před dvaceti lety

Javor perlou středu města

Známý hotel Javor v centru Železné Rudy byl po výstavbě otevřen 10. 12. 1973. Čtyřpatrová perla mezi železnorudskými ubytovacími zařízeními čítala 36 pokojů – 3 patra po 12 pokojích pro své hosty, zbývající patro sloužilo jako zázemí pro personál. Počet zaměstnanců, převážně obyvatel Železné Rudy, se mohl vyšplhat na maximálně 44 – v průměru se čtyři z nich střídali nonstop v recepci, dva se činili ve snack-baru, pět v kanceláři (dva účetní, stejný počet provozních a vedoucí), k tomu skladník, hospodyně, dva údržbáři, ráno dvě uklízečky, tři pokojské (každá měla na starosti jedno patro o 12 pokojích), čtyři a půl pracovní síly v umývárně, v kuchyni čtyři stálí kuchaři plus učni, čtyři číšníci po dvou partách a dva lidé v sauně. Sauna, to byla tehdy v Železné Rudě bomba.

Snad jedinou vadou na kráse bylo tehdy to, že sprchy tvořily přímou součást pokojů, kdežto toalety se nacházely jen na chodbách. Jinak to ale nešlo, investoři si trvali na svém a v případě změny by od všeho ustoupili. Intervence Jaroslava Fischera a Zdeňka Dvořáka v Klánovicích alespoň prosadila zbudování vinárny, s čímž původní projekt také nepočítal. Vinárna s pravidelnými hudebními večery se brzy stala tak vyhlášenou a oblíbenou, že se, viděno očima zaměstnanců, nápor lidí téměř nedal zvládnout.

Javor s restaurací Šumava patřil k pracovištím učňů. Na rozdíl od ostatních po delimitaci – rozdělení v roce 1973 nepřipadly pod Jednotu Sušice. Javor, Šumava a učiliště (obor kuchařčíšník), spadaly pod Klánovice. Javor získával pro svou obsluhu a seriózní přístup ke klientům opravdu zvuk a dobré jméno. Už u učňů se dbalo na odbornost, perfektní úpravu oblečení, hygienu a základy slušného chování.

Čeští herci přenocovali, turecký velvyslanec ne

Javor fungoval jako takový „podpultový“ hotel. Oficiálně nebyl nikde veden, o prodej se staraly Rekrea a Čedok v Praze a Plzni. Ubytovací místa přihrávaly vesměs svým známým. Hotel byl celý rok z devadesáti procent obsazen. O známé české osobnosti typu herečky Libuše Šafránkové tím pádem nebyla nouze. V Javoru dokonce hodlal před Silvestrem přenocovat turecký velvyslanec z pražské ambasády, který měl namířeno do Západního Německa za svým kolegou. Hotel kvůli tomu kontaktovalo samotné velvyslanectví v Praze. Marně se to v Javoru Turkovi snažili kvůli sociálnímu zařízení na chodbě rozmluvit, neoblomně trval na svém. Situaci nečekaně briskně vyřešil úraz zaměstnance. Pořezal se o sklo venkovních dveří a než se krev z inkriminovaných míst stačila odstranit, velvyslanec dorazil. Když viděl tu spoušť, raději bez přenocování pokračoval směr Bavorsko.

Hotel Javor po ničivém požáru Foto: T. Štanzel

Oheň zmařil pár lidských životů

Ničivý požár v Javoru propukl šestnáct let po slavnostním otevření v noci z 24. na 25. května 1992. I u těchto dat se ukázala nevídaná provázanost jeho zaměstnanců s hotelem. 24. května měl totiž shodou okolností narozeniny František Písař, jenž Javoru přes deset let šéfoval a tehdy už rok působil v nedaleké Slávii. Byl už doma, když uslyšel houkání. Bál se o své nové působiště, postavené z valné části ze dřeva, a tak tam jel a stal se očitým svědkem neblahé události. 25. května se pro změnu narodil Jan Novák starší, který měl tou dobou zrovna noční službu v recepci. Snad právě proto si toto datum vybavuje tak přesně. Požár lukrativnímu hotelu, kde se tržby poslední dobou pohybovaly kolem 1,5 miliónu korun měsíčně, velmi ublížil. Také závěrečné učňovské zkoušky se musely přesunout do Šumavy.

Nenasytné plameny bohužel zmařily dva lidské životy. Mladé muže Hladíka a Cajthamla, hosty z Kladna a Prahy, věk 28 a 32 let, se již zachránit nepodařilo. Těžká zranění utrpěla rovněž žena, která se rozhodla sešplhat z okna po prostěradle na střechu sousední budovy (dříve vyhlášená samoobsluha Železné Rudy) a spadla. Jelikož byl hotel kupodivu oproti svému zvyku obsazen jen z poloviny, ostatní hosty i zaměstnance se podařilo za použití dýchacích přístrojů vyvést včas ven.Ti všichni už byli zraněni jen lehce.

Zásah mnoha hasičů a velké škody

Hmotné škody se předběžně odhadly na 5 miliónů korun. Na odstranění následků požáru a opravy na schodišti i jinde si proto učiliště muselo půjčit 1 milión. Očouzená okna, opálené venkovní obložení ze dřeva a četné střepy zvenku rozhodně nenapovídaly, k jaké zkáze došlo uvnitř. Požár propukl v klubovně, kde také deset dobrovolných železnorudských hasičů pod vedením dnes již zesnulého Oldřicha Webera zasahovalo. Plameny notně olízly čtyřpatrovou ubytovací část. Poškodit kuchyni a restauraci bohudíky nestihly, oheň se podařilo lokalizovat.

Pokračování na straně 22

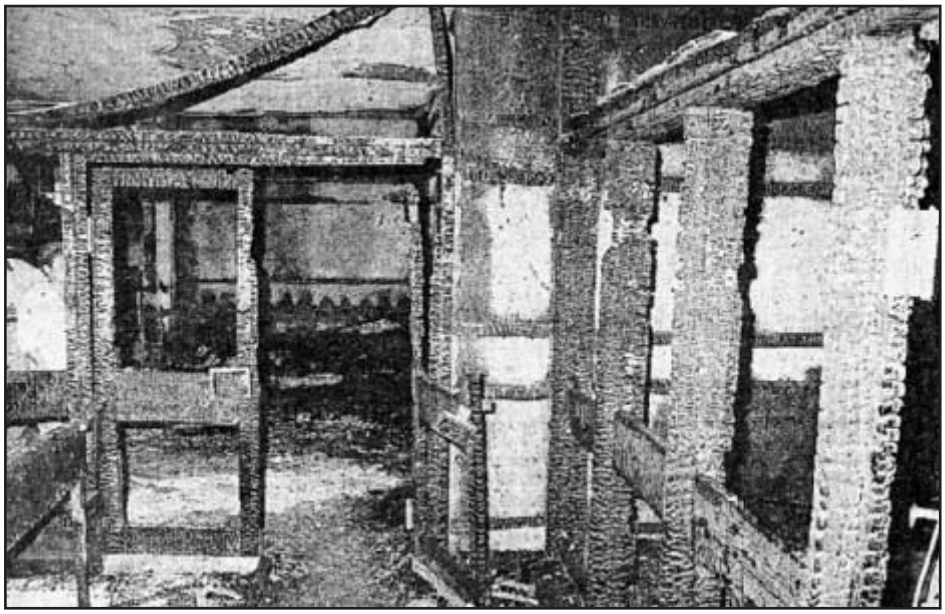

Originální podtitulek k fotu z novin: Klubovna hotelu Javor v Železné Rudě zničená požárem
Foto: J. Berger

• • Cyklotoulky Pepíka Škůrka • •

Vrcholové trojboje

Nová radost

Po třinácti letech se Pepík rozhodl si po tvrdém kole značky Bulls dopřát zbrusu nové. Od srpna ho můžete vídat, jak sám říká, na miláčkovi Meridě černobílé barvy. Vidlice i tlumič vzadu mají vzduchovou hydrauliku. Obojí je upraveno přesně podle Pepíkovy stabilní váhy. Je to prý úplně jiné svezení. Za prvních devět dní s Meridou Pepík pokořil devět okolních vrcholů: Velký Javor, Špičák, Pancíř, Můstek, Velký a Malý Polom, Plesnou a Velký a Malý Falkenstein. Zároveň přišel na to, že lze sloučit výjezd na několik vrcholů do jediného výletu. Ideální je spojit si trojici vrcholů tak, aby dva byly vyloženě kochací do krajiny, zatímco na třetí si vyjedete, abyste si tam počkali na západ slunce. Takové okamžiky zažívá Pepík obzvlášť rád. Někdy s sebou zcela záměrně nebere fotoaparát. Důležitější pro něj bývá to, že mu tyto momenty natrvalo uvíznou v hlavě jako krásně jedinečný prožitek. Také kilometry se načítají, takže v jeho případě už padla magická hranice 2000 km ujetých za sezónu. Přesněji řečeno, Pepík má k 31. 8. 2012 ujeto 2346 km do dálky, do výšky 52 632 m. Na kole prý bude jezdit, dokud nenapadne sníh.Více podrobností včetně zajímavé trasy s trojbojem níže.

Na Malém Falkensteinu

Na Mittagsplatzlu

Silový a frekvenční způsob jízdy

Dříve Pepík uplatňoval spíše silový způsob jízdy. Používají se při něm střední a těžké převody a často se vysedá ze sedla. Biker se pořádně nadře, zapotí a hodně při tom funí. S případnými parťáky si tak při „horské prémii“ rozhodně nepopovídá. Tento styl je vlastní zejména mladším ročníkům, které se do všeho ženou tak říkajíc po hlavě a k některým věcem musí teprve dospět a přijít jim na chuť.

V současnosti se Pepík jednoznačně přiklání k frekvenčnímu stylu jízdy. Tak jezdí cyklisté starší, zkušenější, vyzrálí. Využívají se u něj lehčí převody, více se šlape, nohy jsou pořád v otáčkách a biker má pocit, že to jede „samo“. V kopcích můžete bez potíží frekvenčně předjet ty, kteří to rvou silou. Překvapivě zbude dostatek dechu i na konverzaci.

Zpátky k Velkému Javoru

Při popisu svých oblíbených cyklotipů vás Pepík neustále někam posílá. Směry vpravo a vlevo se mnohdy střídají tak rychle, že se i mistr tesař někdy utne. V minulém čísle vás tedy Pepík takto na cestě na Javor s podtitulkem V hledáčku Velký Javor v dobré víře hned zkraje po přejezdu silničky na Arberhütte po 50 m nasměroval doprava místo doleva. Jestli jste trasu mezitím už vyzkoušeli, asi jste velkou radost neměli. Na Javor jste se i tak dostali, ale zbytečně jste si zajeli. Vězte, že směrem přesně opačným pojedete v tom nejpřímějším možném.

Trojboj méně obvyklý – Plesná, Velký a Malý Falkenstein

Tak, jak přibývají kilometry do dálky a metry do výšky, roste chuť zdolávat další výzvy. Již nestačí jen jeden vrchol, ale v jedné vyjížďce stanout na dvou, třech a více vrcholech. Okolí Železné Rudy je na tyto víceboje ideální. Spojil jsem Pancíř, Můstek a Prenet, vrchol Špičáku s Pancířem a Můstkem, Plesnou s Malým a Velkým Polomem. Dal jsem si i Mittagsplatzl a Javor, ale u Mittagsplatzlu platí to, co v minulém čísle psal Jan Novák o cestě na Čertovo jezero – těsně pod Mittagsplatzlem je nutno sesednout z kola a tlačit jej – následný výhled je ale nádherný. O jeden z nejhezčích vícebojů se s vámi podělím. Plesná, Velký a Malý Falkenstein. Na 33 km nastoupáme 1156 m.

Pokračování na straně 22

Trocha historie nikoho nezabije

Dokončení ze strany 21

Hasilo se z markýzy. Přijeli také profesionální hasiči z Klatov, Nýrska nebo Sušice Významně pomohla 32 metrů vysoká záchranářská plošina, s níž na základě vzájemné dohody o pomoci přispěchali hasiči ze 17 km vzdáleného bavorského Zwieselu.

Dodnes nikdo s určitostí neví, kdo je za ohnivou tragédii vlastně zodpovědný. Spekuluje se například o odhozeném nedopalku některého ze společensky unavených německých hostů. O závadu na elektroinstalaci se určitě nejednalo, neboť na to František Písař jako bývalý vedoucí obzvláště dbal. Každopádně ve 4. patře zůstalo otevřené okno.Vznikl průvan a oheň měl tah. Hosté v zoufalství začali otevírat další okna a dveře pokojů, čímž se zvýšila přítomnost kyslíku a plameny dále rozdmýchávala. Požár byl ohlášen ve 2.10, zlikvidován kolem půl čtvrté ráno. Naštěstí. Nyní v prostorách Javoru už delší dobu sídlí Casino Admiral. I tento provoz však letos v říjnu skončí. A hotel Javor zřejmě definitivně ponese přízvisko bývalý.

Informace z článku Jana Čecha Hotel Javor v plamenech a vyprávění Františka Písaře zpracovala LCK

• • Cyklotoulky Pepíka Škůrka • •

Dokončení ze strany 22

Plesná má jako dáma přednost

Ze Železné Rudy přes Debrník a Ferdinandovo údolí k silničce na Zwieslerwaldhaus. Na silničce se dáme vlevo, stoupáme až k hranici. Na křižovatce u hranice pokračujeme po asfaltu rovně stále do mírného kopce až k malému esíčku. Než začneme prudce stoupat, doporučuji zajít vpravo od cesty asi deset metrů do lesa, kde je krásná ukázka vzniku vzdušných kořenů. Velký smrk má pod sebou rozpadávající se pařez, na kterém vyrostl. Po prudkém stoupání přijde opět mírnější část, jedeme po asfaltce až na její konec u Debrnického potoka. Pokračujeme po pevné cestě nahoru, za horizontem před pravotočivou zatáčkou odbočíme vlevo a stoupáme na Plesnou. Postupně se nám otvírají nádherné výhledy na železnorudskou kotlinu, lemovanou vrcholy od Javoru přes Jezerní Horu až po Polom. Doporučuji kochat se cestou nahoru, při zpátečním sjezdu by to bylo nebezpečné. Dojedeme až na konec cesty a v přímém směru po pěšině se po 100 m dostaneme na náhorní plošinu – vrchol Plesné. Prostředkem vede státní hranice.

Pohled na Malé Javorské jezero z Javoru

Druhou výzvou Velký Falkenstein

Po stejné cestě sjedeme až na místo odbočky a pokračujeme v přímém směru až na Rukowitzschachten. Na Rukowitzschachten je vždy krásně, stojí za to si tady dát pauzu. Sjedeme po pískové cestě ke křižovatce, kde začíná asfalt. A dáme se vlevo na Velký Falkenstein. Kolo je možné zaparkovat těsně pod skalnatým vrcholem. Nahoře se naskytne nádherný pohled na bavorskou část Šumavy a na hluboké údolí s obcemi Kreuzstraßl, Lindberg a Zwiesel. Sejdeme-li po skalnatém hřbetu kousek níže, máme před sebou výhled na oba Roklany a Luzný. Můžeme se občerstvit na chatě pod vrcholem, prohlédnout si vedlejší kapličku.

Do třetice boj s Malým Falkensteinem

Sjedeme zpět až na křižovatku cest, kde začíná asfaltka. Tentokrát se dáme vlevo – po mírném stoupání dojedeme až na plac pod skalnatý vrchol Malého Falkensteinu. I odtud je krásný výhled do hlubokého údolí. Sjedeme zpět na křižovatku a tentokrát se již pustíme po asfaltce dolů. Čeká nás jedna vracečka, zde je možno odbočit vpravo ke státní hranici, ale já raději pokračuji ve sjezdu po asfaltce až na její konec, který je hned za další vracečkou. Pokračujeme po pískové cestě až do Zwieslerwaldhausu a odtud po silnici vpravo kolem staré hospody, stále v přímém směru po asfaltce až na místo, kde jsme začali stoupání. Sjedeme do Ferdinandova údolí a přes Debrník dojedeme do Železné Rudy.

Vrchol Velkého Falkensteinu

Tipy pro bikery s různou výkonností

Jede-li nás více s různou výkonností, doporučuji dojet až k odbočce na Plesnou společně a tam se rozdělit s tím, že se sejdeme na Rukowitzschachten. Zdatnější si to dají na Plesnou a ostatní pojedou dále na Rukowitzschachten, na křižovatce pod nimi si mohou vyjet na Malý Falkenstein. Na Malém Falkensteinu jsem byl s přítelkyní, takže to zvládnou i běžní bikeři. Po dostatečném pokochání se vrátíme zpět na Rukowitzschachten, kde se časem všichni sejdeme a domů již jedeme výše popsanou cestou společně. Zkrácená verze na Malý Falkenstein měří 26 km, nastoupáno 802 m.

Josef Škůrek ve spolupráci s LCK

ŠUMAVSKÉ HUDEBNÍ LÉTO

Šumavské hudební léto na Belvedéru – Honza Homolka a jeho skupina Tendr *Foto: Lucie Kopecká*

Lukostřelci změřili síly

Letní sezona již tradičně nabídla na Železnorudsku široký výběr nejrůznějších sportovních aktivit. Zájemci mohli vyzkoušet motokáry, lanové centrum, sjezdová kola i koloběžky a poslední prázdninový víkend přinesl pro děti a dospělé lukostřeleckou soutěž. V těsné blízkosti chatek u hotelu Engadin pořádal lukostřeleckou soutěž oddíl VZO TSČ Mirošov.

Z historie sportu v Čechách

Sportovní lukostřelba přišla do Čech z USA prostřednictvím YMCY (Young Men´s Christian Association) a Junáka. Mezinárodní lukostřelecká federace (FITA) byla založena v Polsku v roce 1931 sedmi státy, jedním z nich byla i Česká republika. Do Československa přivezl první moderní lukostřelecké náčiní v roce 1928 J. First, který v Praze založil lukostřeleckou školu. První lukostřelecký oddíl byl založen v roce 1931 při I. ČLTK Praha. Ve stejném roce byl uspořádán první lukostřelecký závod na vzdálenost 35 m a od roku 1932 bylo pořádáno mistrovství republiky podle pravidel FITA.

Významnou osobností ve světě lukostřelby byl František Hadaš, zakladatel firmy na výrobu luků s názvem „Hadaš“ a zároveň prvním i posledním nositelem titulu mistr světa pro Českou republiku v individuálním lukostřeleckém závodě.

Lukostřelecká současnost Plzeňského kraje

V Plzeňském kraji je v současnosti šest lukostřeleckých oddílů organizovaných v ČLS – dva v Plzni, dva v Dlouhém Újezdu u Tachova, po jednom v Chrástu a Rokycanech, a jeden oddíl pod hlavičkou AVZO ČR (následnická organizace Svazarmu) v Mirošově. Lukostřelecký oddíl VZO TSČ MIROŠOV vznikl na podzim roku 1992 po odchodu části členské základny z rokycanského oddílu. Dlouhodobě využívá možností mirošovské sportovní střelnice. Od roku 2004 mirošovský lukostřelecký oddíl pořádá pětkrát až desetkrát ročně na střelnici v Mirošově akce pro veřejnost. Jedná se nejčastěji o dvojboje (luk a prak nebo luk a vzduchovka) a trojboje (vzduchovka, luk a prak), kdy se všechny disciplíny střílí na vzdálenost deseti metrů (děti 7 m, ty nejmenší 5 m). Také se tu pořádá kovbojské střílení, kde se všechny disciplíny střílí na rychlost (výstřel z luku do dvou sekund, stejně tak i z praku, stejně tak i z praku a ze vzduchovky, ovšem na kyvadlový terč), závod o krále zrcátkových střelců (střelba ze vzduchovky za sebe přes zrcátko) a další.

Střelecká soutěž v Železné Rudě a její výsledky

Díky nabídce firmy Pragochema se letos v červnu uskutečnila již jedna lukostřelecká akce a další závod pak v sobotu 1.září v prostoru u chatek mezi hotelem Engadin a přírodním koupalištěm. První zvědavci se u chatiček zastavili už ve čtvrtek a měli možnost zastřílet si z luku i popovídat si s trenérkou a předsedkyní oddílu VZO TSČ MIROŠOV Monikou Zizlerovou, známou pod přezdívkou Calamity Jane. Vlastní závod ve střelbě z luku a ze vzduchovky se konal v sobotu 1. září. Zamračené deštivé počasí případné zájemce o střelbu z luku zahánělo zpět domů, dorazili jen ti, kteří se několika kapek nezalekli.

V kategori žáků, kteří stříleli z luku na vzdálenost 7 metrů a ze vzduchovky na sklopky vleže, zvítězil Martin Pscheidt s celkem 137 body (luk 37, VzPu 100) před Matějem Najmanem se 104 body. Dospělí stříleli z luku na vzdálenost 10 m a ze vzduchovky též vstoje na 10 m bez opory. S výsledkem 132 (52+80) bodů zvítězil Petr Najman před druhým Michalem Pscheidtem se 105 (25+80) body. Jiří Pscheidt nastřílel 76 bodů (6+70).

Soutěž měla být i tak trochu hledáním talentů. Lukostřelecké nářadí, potřebné pro uskutečnění závodu, zapůjčili soutěžícím pořadatelé. Pokud by se našel talent a zájemce o členství v klubu, je samozřejmě trenérka a předsedkyně lukostřeleckého oddílu Monika ochotna poradit a pomoci i s nákupem vlastního vybavení.

Sportovní klání, které se v sobotu 1.září konalo v Železné Rudě, bylo již druhé v pořadí a jistě ne poslední. Další termín pořadatelé plánují v říjnu, pokud by bylo dost zájemců. Takže chcete-li, aby se letos v průběhu října konala ještě jedna veřejná soutěž ve střelbě z luku, pište na mail monika244@seznam.cz předběžné přihlášky. V případě zájmu větší party sportovců (třeba nějakého oddílu) lze navrhnout i přibližný termín. A střílet se dá i v zimě. To se totiž pro pořádání veřejného tréninku nebo soutěže v kategorii žáci, případně začátečníci v kategorii dospělých, kde se střílí na vzdálenost 10 m, mohou využít i tělocvična nebo školní jídelna.

-red- podle informací Moniky Zizlerové

Při střelbě z luku v Železné Rudě

Soutěžící při střelbě ze vzduchovky

Železnorudský zpravodaj. Vydává město Železná Ruda, Klostermannovo nám. 295, 340 04 Železná Ruda. Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČRE 11849. Elektronická verze: www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj. Redakční rada: Radovan Holub (šéfredaktor), Lucie Charlotte Kopecká, Pavlína Šebestová; fotografie a obrazová redakce: Václav Chabr; záchranný systém: Michal Janďura, Filip Brož; příjem inzerce: Milan Kříž (místostarosta); e-mail redakce: radovan.holub@seznam.cz, lucky.kay@tiscali.cz, sebestova@hscr.cz, vchabr@seznam.cz, kriz@zeleznaruda.cz. Náklad: 1400 výtisků. Uzávěrka: 5. každého měsíce. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.